

Hof van beroep Gent – Arrest, derde kamer, 19 januari 2017

Notitienummer
2015/W11/350

2008/PGG/2118-2015/W11/350

Not.nr.KO.55.L2.001455/08

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van de burgerlijke partij:

1. nr. INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME,
gevestigd te 1000 BRUSSEL, Koningsstraat 138,
ingeschreven met KBO-nummer 0548.895.779,

tegen

1. L.S.,
van Belgische nationaliteit,
geboren te (...) op (...),
kweker,
wonende te (...),

- oorspronkelijk **eerste beklagde**

2. V.S. ,
van Belgische nationaliteit,
geboren te (...) op (...),
bediende,
wonende te (...),

- oorspronkelijk **derde beklagde**

3. BVBA C.L.P.,
met maatschappelijke zetel te (...), ingeschreven met KBO-nummer (...),

- oorspronkelijk **vierde beklagde**

- 4 BVBA. C.C.,
met maatschappelijke zetel te (...), ingeschreven met KBO-nummer (...),

-oorspronkelijk **vijfde beklagde**

5. BVBA M.C.B.,
met maatschappelijke zetel te (...), ingeschreven met KBO-nummer (...),

- oorspronkelijk **zesde beklagde**

6. BVBA E.C. ,
met maatschappelijke zetel te (...), ingeschreven met KBO-nummer (...),

- oorspronkelijk **zevende beklagde**

7. A.C. GCV
met maatschappelijke zetel te (...), ingeschreven met KBO-nummer (...),

- oorspronkelijk **achtste beklagde**

8. W.D.,
van Poolse nationaliteit,
geboren te (...) (Polen) op (...),
wonende te (...) (Polen)

- oorspronkelijk **negende beklagde**

inverdenkinggesteld van:

**te Roeselare, ingelmunster, en bij samenhang_ te Kortemark en elders in het Rijk,
herhaaldelijk op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 01/06/2007 tot en
met 23/12/2008,**

als dader, mededader om het misdrijf te hebben uitgevoerd of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt, of om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend, dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet kon worden gepleegd, of om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt:

A. bij inbreuk op art. 433quinquies §1, 3° strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, door, teneinde onder meer navolgende personen:

1. de eerste (de tweede), de derde, de zesde

(...)

[19 personen]

2. de eerste

[6 personen]

3. de eerste, de vierde, de negende

[11 personen]

4. de eerste, de derde, de vierde, de achtste, de negende

[3 personen]

5. de eerste, de vierde, de zevende, de negende

[6 personen]

6. de eerste, de derde, de zevende, de achtste

[1 personen]

7. de eerste, de derde, de achtste

[17 personen]

8. de eerste, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de negende

[13 personen]

9. de eerste, de derde, de vierde, de vijfde, de zevende

[18 personen]

10. de eerste, de vierde, de negende

[1 personen]

11. de eerste, de vierde, de negende, (de tiende)

[19 personen]

12. de eerste, de derde, de zesde, de negende, (de tiende)

[17 personen]

aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hen te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hem te hebben gewisseld of overgedragen, toestemming van hen met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde

m.n. door hen onder meer

- een loon uit te betalen dat (ver) onder het barema van de sector lag (8,09 à 8,19 €/uur - St. 956),

- aan het werk te zetten in erbarmelijke en zelfs levensgevaarlijke (st. 2563) omstandigheden,
- illegaal aan het werk te zetten,
- geen arbeidscontract te geven of door hen een arbeidscontract te laten tekenen in een voor hen niet verstaanbare taal,
- niet regelmatig loon uit te betalen,
- vele uren na elkaar te laten werken zonder toeslag voor nacht- en weekendwerk of werk op feestdagen,
- ...

met de omstandigheid dat:

- het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige, nl. t.a.v. H.K. (°19/02/1991 — st. 145/1)
 - misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken
 - van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt
- B. door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van onder meer de navolgende personen, ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand of hun precaire sociale toestand, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken

het abnormaal profijt onder meer gelegen in het feit dat:

- de huurgelden die de bewoners van de diverse panden dienden te betalen beduidend meer bedroegen dan de huurprijs die diende te worden doorgestort aan de hoofdverhuurder/eigenaar van het pand
- ingevolge de overbevolking van de woning minder woningen dienden te huren en waardoor beduidend minder huurgelden dienden te worden betaald

- de leefomstandigheden in de woning mensonwaardig zijn zodat iedere vergoeding voor de verhuring van dergelijke woningen/panden moet worden aanzien als een abnormaal profijt

1. de eerste (de tweede), de derde, de vierde

m.b.t. de (...) te (...)

ten aanzien van:

[31 personen]

2. de eerste, de derde, de negende

m.b.t. (...), te 8770 (...)

ten aanzien van:

[30 personen]

3. de eerste, de derde, de negende

m.b.t. (...) 121 te 8770 (...)

ten aanzien van:

[11 personen]

4. de eerste, de derde

m.b.t. (...) te (...)

ten aanzien van:

[29 personen]

5. de eerste, de derde, de achtste

m.b.t. (...) te (...)

ten aanzien van:

[18 personen]

6. de negende, (de tiende)

m.b.t. (...) 109 te (...)

ten aanzien van:

[17 personen]

7. de negende, (de tiende)

m.b.t. (...) te (...)

ten aanzien van:

[4 personen]

8. de eerste, de derde, de zesde, de negende, (de tiende)

m.b.t. (...) te (...)

ten aanzien van:

[4 personen]

9. de eerste, de negende, de tiende

m.b.t. (...) te (...)

ten aanzien van:

[17 personen]

10. de eerste, de derde

m.b.t. (...) te (...)

ten aanzien van:

[21 personen]

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt

C. Bij inbreuk op de artikelen 4 en 8 van het KB van 05/11/2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de Wet van 26/07/1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, als werkgever, aangestelde of lasthebber het niet meedelen van de gegevens bedoeld in artikel 4 van het KB van 05/11/2002, aan de instelling die belast is met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat,

inbreuk gesanctioneerd door artikel 12 bis, § 1, 1° van het KB van 05/11/2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling

1. (de tweede)

- (thans niet inzake)

2. de eerste, de zevende

- V.B.P. (st. 7995) B.B. (st. 8048)

3. de eerste

- 46 Roemeense gelegenheidsarbeiders waarvan de namen de betrokken werknemers vermeld staan op st. 8166 en 8167

4. de eerste, de derde

- 10 Roemeense gelegenheidswerknemers/verpakkers waarvan de namen de betrokken werknemers vermeld staan op st. 8430

D. Bij inbreuk op artikel 4 § 1 van de Wet van 30/04/1999 betreffende de tewerkstelling van vreemde werknemers, als werkgever in strijd met de bepalingen van de wet van 30/04/1999 of de uitvoeringsbesluiten ervan, arbeid doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging,

inbreuk gesanctioneerd door artikel 12, 1° a van de Wet van 30/04/1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

1. (de tweede)

- (thans niet inzake)

2. de eerste

- 15 Roemeense gelegenheidsarbeiders waarvan de namen de betrokken werknemers vermeld staan op st. 8167

3. de eerste, de derde

- 7 Roemeense gelegenheidswerknemers/verpakkers waarvan de namen de betrokken werknemers vermeld staan op st. 8431

E. (thans niet inzake)

F. Bij inbreuk op artikel 139, 1e lid van de Programmawet (I) van 27/12/2006 (B.S. 28/12/2006), als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, voorafgaandelijk aan de tewerkstelling van een werknemer gedetacheerd op het Belgisch grondgebied, geen elektronische melding, opgemaakt overeenkomstig artikel 140 van de hierna vermelde Wet van 27/12/2006, te hebben gedaan bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid volgens de modaliteiten bepaald door de Koning,

inbreuk gesanctioneerd door artikel 157, 1° van de Programmawet (I) van 27/12/2006 (B.S. 28/12/2006)

1. de negende (en de tiende)

- T.E. (st. 7655)

2. de negende

- T.K., W.P. en W.P. (st. 7682)

G. Bij inbreuk op art. 141 van de Programmawet (I) van 27/12/2006 (B.S. 28/12/2006), als persoon bij wie of voor wie door een gedetacheerde werknemer of een gedetacheerde stagiair, rechtstreeks of via onderaanneming werkzaamheden verricht worden, niet, voorafgaand aan het begin van de tewerkstelling van deze personen, de identiteits- gegevens van deze personen die niet in de mogelijkheid zijn het ontvangsbewijs afgeleverd overeenkomstig artikel 139, 4e lid van de hiernavermelde Wet van 27/12/2006 voor te leggen, via elektronische weg te hebben gemeld aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid volgens de modaliteiten bepaald door de Koning, inbreuk gesanctioneerd door artikel 158 van de Programmawet (1) van 27/12/2006 (8.5. 28/12/2006)

de eerste en de vierde

- T.E., T.K., W.P. en W.P. (st. 7713)

H. de eerste en de zevende

Met inbreuk op artikel 12, eerste lid, 2, a) van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, in strijd met de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan arbeid te doen of laten verrichten hebben door een buitenlandse onderdaan die was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging, zonder daartoe vooraf een arbeidsvergunning te hebben verkregen van de bevoegde overheid, meer bepaald de hierna vermelde buitenlandse onderdaan, B.B.

(misdrijf strafbaar overeenkomstig artikel 12, eerste lid, 2°, a van de voormelde wet van 30 april 1999 met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en/of een geldboete van 1 700 tot 6.000 euro; het misdrijf strafbaar met zoveel geldboetes als er buitenlandse onderdanen betrokken zijn geweest bij de begane inbreuken - artikel 14 van de vermelde wet)

I. de eerste en de zevende

Met inbreuk op artikel 4 § 1-2 van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten, als werkgever, aangestelde of lasthebber, de individuele rekening onjuist opgemaakt te hebben, met betrekking tot de 9 hierna vermelde werknemers,

- B.B.
- A.P.
- L.F.
- L.I.
- L.S.
- U.E.
- G.V.
- D.JP
- H.D.

meer bepaald door het onjuist vermelden van het aantal arbeidsuren en overuren (schending van artikel 16 § 1, 2°, 5° c, d en e van het koninklijk besluit van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten)

(misdrijf strafbaar overeenkomstig artikel 11 § 1, eerste lid, 1°, f) van voormeld koninklijk besluit nr. 5 met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en/of een geldboete van 25 tot 500 euro; het misdrijf strafbaar met zoveel geldboetes als er werknemers zijn voor wie de hiernavolgende bepalingen overtreden werden zonder dat deze geldboete hoger mag zijn dan 50.000 euro, artikel 11 § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 5)

J. de eerste en de zevende

Met inbreuk op artikel 4 § 1-2 van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en hoofdstuk li, afdeling 2 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten, als werkgever, aangestelde of lasthebber, de individuele rekening niet opgemaakt te hebben, met betrekking tot de hierna vermelde werknemer,

- Van B.P.

(misdrijf strafbaar overeenkomstig artikel 11 § 1, eerste lid, 1°, f) van voormeld koninklijk besluit nr. 5 met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en/of een geldboete van 26 tot 500 euro; het misdrijf strafbaar met zoveel geldboetes als er werknemers zijn voor wie de hiernavolgende bepalingen overtreden werden zonder dat deze geldboete hoger mag zijn dan 50.000 euro, artikel 11 § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 5)

K. de eerste en de zevende

Met inbreuk op artikel 29 § 1, eerste zin van de Arbeidswet van 16 maart 1971, als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber in strijd met de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, het overwerk niet betaald te hebben tegen een bedrag dat ten minste 50% hoger is dan het gewone loon, meer bepaald met betrekking tot de 5 hiernavermelde werknemers,

- B.B.
- A.P.
- L.F.
- L.I.
- L.S.
- U.E.

L. de eerste en de zevende

Het misdrijf strafbaar met zoveel geldboetes als er personen zijn voor wie de hiernavolgende bepalingen overtreden werden, met een maximum van 50.000 EUR (art. 54 van de hieronder vermelde wet),

met inbreuk op art. 27 §1, eerste lid van de Arbeidswet van 16 maart 1971, als werkgever, aangestelde of lasthebber, de arbeidsduur van meer dan elf uren per dag of vijftig uren per week te doen of laten overschrijden hebben zonder zich op de uitzonderingsbepalingen van art. 22, 20 of 26 §1, 1° en 20, en §2 van vermelde wet te kunnen beroepen, t.a.v. 8 personen, inbreuk strafbaar overeenkomstig art. 53, 2° van voormelde wet met een gevangenisstraf van acht dagen tot een maand en/of een geldboete van 26 tot 500 EUR, met name :

- B.B.
- A.P.
- L.F.
- L.I.
- L.S.
- U.E.
- G.V.
- D.JP

M. de eerste en de zevende

Met inbreuk op artikel 29 § 1, tweede zin van de Arbeidswet van 16 maart 1971, als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, In strijd met de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, het overwerk op zondag of op de rustdagen toegekend krachtens de wetgeving op de betaalde feestdagen, niet te hebben betaald tegen een bedrag dat ten minste 100% hoger is dan het gewone loon, meer bepaald met betrekking tot de 3 hiernavermelde werknemers :

1. B.B.
2. A.P.
3. L.F.

De zevende:

Als werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe de aangestelden of lasthebbers, en van de kosten waartoe de aangestelden, veroordeeld worden (artikel 16 wet van 30 april 1999; artikelen 1382, 1383 en 1384 B.W.; artikel 50bis (SWB)(sub H);(artikel 13 koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 en de artikelen 1382, 1383 en 1384 B.W.; artikel 50bis SWB) (sub I + .1); (artikel 57 van de wet van 16 maart 1971; art. 1384 B.W.) (sub K, L+ M).

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 30 en 43 bis van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17 juli 1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 269.637, 34 euro voor de eerste en van een bedrag van 68.415,44 euro voor de tweede

Zijnde

- hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen ;
- hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld ;
- hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen ;

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer 10, zetelende in correctionele zaken dcl, 16 februari 2015, op tegenspraak gewezen ten aanzien van bovenvermelde partijen, werd als volgt beslist:

1. STRAFRECHTELIJK

Eerste beklaagde: S.L.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1 t/m A12, B1 t/m B5, B8 t/m B10, C2 t/m C4, D2, D3 en G t/m M bewezen in hoofde van L.S.

Veroordeelt L.S. uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een hoofdgevangenisstraf van **DRIE JAAR**, met uitstel zoals hierna bepaald en tot een geldboete van **DRIEDUIZEND EURO**, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 16.500,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Sw. een bedrag van 269.637,34 euro **verbeurd** in het vermogen van L.S. , met uitstel zoals hierna bepaald.

Zegt voor recht dat de in beslag genomen gelden hierop zullen worden toegerekend, voorbehoud gemaakt voor de vrijgave ervan aan de burgerlijke partij.

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande hoofdgevangenisstraf zal uitgesteld worden voor de duur van vijf jaar, ter uitzondering van **ÉÉN JAAR** die effectief blijft,
- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000,00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 5.500,00 euro,
- de tenuitvoerlegging van bovenstaande bijzondere verbeurdverklaring zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van het bedrag van 100.000,00 euro die effectief blijft,

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt.

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 40 dagen.

Zegt dat bij eventuele uitvoerbaarheid van het deel van de geldboete dat met uitstel van tenuitvoerlegging is opgelegd, en bij gebrek aan betaling van deze geldboete binnen de wettelijke termijn, dit deel van de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 50 dagen.

Ontzet L.S. overeenkomstig artikel 433novies, eerste lid van de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Sw. en dit voor een termijn van vijf jaar.

Verplicht L.S. tot betaling van de bijzondere vergoeding van **51,20 euro** opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht L.S. tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

Derde beklaagde: V.S.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1, A4, A6 t/m A9, A12, B1 t/m 135, B8, B10, C4 en D3 bewezen in hoofde van V.S.

Veroordeelt V.S. uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een hoofdgevangenisstraf van VIJFTIEN MAANDEN, met uitstel zoals hierna bepaald en tot een geldboete van DUIZEND TWEEHONDERDVUFTIG EURO, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 6.875,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofd-gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande hoofdgevangenisstraf zal uitgesteld worden voor de duur van vijf jaar, ter uitzondering van ZES MAANDEN die effectief
- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 500,00 euro effectief, te verhogen met 45 o decimen hetzij x 5,5 en aldus gebracht o 2.750 00 euro

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt.

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 20 dagen.

Zegt dat bij eventuele uitvoerbaarheid van het deel van de geldboete dat met uitstel van tenuitvoerlegging is opgelegd, en bij gebrek aan betaling van deze geldboete binnen de wettelijke termijn, dit deel van de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 70 dagen.

Ontzet V.S. overeenkomstig artikel 433novies, eerste lid van de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Sw. en dit voor een termijn van vijf jaar.

Verplicht V.S. tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht V.S. tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

Vierde beklaagde: C.L. BVBA

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A3, A4, A5, A8 t/m AII, B1 en G bewezen in hoofde van C.L. BVBA.

Veroordeelt C.L. BVBA uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van DRIEDUIZEND EURO, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 16.500,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000,00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen hetzij x 5,5 en aldus gebracht o 5.500 00 euro mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 1.000,00 euro zonder uitstel oploopt.

Verplicht BVBA C.L. tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten In strafzaken.

Verplicht BVBA C.L. tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst

gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

Vijfde beklagde: BVBA C.C.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A8 en A9 bewezen in hoofde van BVBA C.C. .

Veroordeelt BVBA C.C. uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van DRIEDUIZEND EURO, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 16.500,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000,00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 5.500,00 euro,

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 1.000,00 euro zonder uitstel oploopt.

Verplicht BVBA C.C. tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht C.B. BVBA tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

Zesde beklagde: M.C.B. BVBA

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1, A8, A12 en B8 bewezen in hoofde van M.C.B. BVBA

Veroordeelt M.C.B. BVBA uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van DRIEDUIZEND EURO, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 16.500,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000,00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen hetzij x5,5 en aldus gebracht op 5.500 00 euro,

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 1.000,00 euro zonder uitstel oploopt.

Verplicht M.C.B. BVBA tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd In uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht M.C.B. BVBA tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

Zevende beklaagde: BVBA E.C.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A5, A6, A8, A9, C2 en H t/m M bewezen in hoofde van BVBA E.C. .

Veroordeelt BVBA E.C. uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van DRIEDUIZEND EURO, te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 16,500,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000,00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimes hetzij x5,5 en aldus gebracht op 5.500 00 euro mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 1.000,00 euro zonder uitstel oploopt.

Verplicht BVBA E.C. tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten In strafzaken.

Verplicht BVBA E.C. tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

Achtste beklaagde: A.C. BVBA

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A4, A6, A7 en B5 bewezen in hoofde van A.C. BVBA.

Veroordeelt A.C. BVBA uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van DRIEDUIZEND EURO, te verhogen met

45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 16.500,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000,00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 5.500,00 euro,

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 1.000,00 euro zonder uitstel oploopt.

Verplicht A.C. BVBA tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht A.C. BVBA tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

Negende beklagde: W.D.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A3 t/m A5, A8, A10 t/m A12, B2, B3, B6 t/m B9, F1 en F2 bewezen in hoofde van W.D.

Veroordeelt W.D. uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een hoofdgevangenisstraf van TWEE JAAR, met uitstel zoals hierna bepaald en tot een geldboete van TWEEDUIZEND EURO, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 11.000,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat:

- de tenuitvoerlegging van bovenstaande hoofdgevangenisstraf zal uitgesteld worden voor de duur van vijf jaar, ter uitzondering van ÉÉN JAAR die effectief blijft,
- de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000,00 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 5.500,00 euro,

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 40 dagen,

Zegt dat bij eventuele uitvoerbaarheid van het deel van de geldboete dat met uitstel van tenuitvoerlegging is opgelegd, en bij gebrek aan betaling van deze geldboete binnen de wettelijke termijn, dit deel van de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 50 dagen.

Ontzet W.D. overeenkomstig artikel 433novies, eerste lid van de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Sw. en dit voor een termijn van vijf jaar.

Verplicht W.D. tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht W.D. tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecirnes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

Verklaart de vordering van het Openbaar Ministerie de zevende beklagde burgerrechtelijk aansprakelijk te verklaren voor de geldboeten, waartoe de lasthebbers en aangestelden worden veroordeeld, ontvankelijk doch ongegrond.

Gerechtskosten

Veroordeelt L.S. tot de gerechtskosten, in zijn hoofde begroot op 905,42 euro.

Veroordeelt V.D. tot de gerechtskosten, in haar hoofde begroot op 728,27 euro.

Veroordeelt C.L. BVBA tot de gerechtskosten, in haar hoofde begroot op 196,80 euro.

Veroordeelt BVBA C.C. tot de gerechtskosten, in haar hoofde begroot op 196,80 euro,

Veroordeelt M.C.B. BVBA tot de gerechtskosten, in haar hoofde begroot op 196,80 euro,

Veroordeelt BVBA E.C. tot de gerechtskosten, in haar hoofde begroot op 196,80 euro.

Veroordeelt A.C. BVBA tot de gerechtskosten, in haar hoofde begroot op 196,80 euro.

Veroordeelt W.D. tot de gerechtskosten, in zijn hoofde begroot op 410,65 euro. Laat de kosten van de tolk ten laste van de Staat.

Overtuigingsstukken

OS 1043109, 973/09. 910109. 62/09. 3798/08, 838/094 783/09. 610/09, 341/09. 339/09, 2155/09, 969/09, 970/09, 971/09, 972109: beveelt de verbeurdverklaring gezien het zaken

betreft die het voorwerp van de bewezen verklaarde feiten zoals omschreven in de tenlasteleggingen uitmaken of die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van ditzelfde misdrijf (art. 42.1° en art. 43 Sw.)

OS: 3669/08, 2474/08, 254/09, 180/09, 179/09: beveelt de opheffing van het beslag en stelt de voorwerpen ter beschikking van de Procureur des Konings teneinde te handelen als naar recht.

II. BURGERRECHTELIJK

Verklaart de burgerlijke partijstelling van het INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME ontvankelijk en gegrond, en veroordeelt L.S., A.O., V.S., C.L. BVBA, BVBA C.C. , M.C.B. BVBA, BVBA E.C. , A.C. BVBA, W.D. en WG P.Z. SP dienvolgens solidair om aan voormelde burgerlijke partij te betalen: de som van 2.500 00 euro ten titel van materiële en morele schadevergoeding, de vergoedende intresten inbegrepen, meer de gerechtelijke Intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de rechtsplegingsvergoeding begroot op 715,00 euro.

Zegt voor recht dat de in beslag genomen gelden worden vrijgegeven ten belope van de toegekende schadevergoeding, meer intresten en kosten.

Voor zoveel als nodig worden de burgerlijke belangen, overeenkomstig art. 4, lid 2 van de Wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek von Strafvordering, zoals vervangen bij art. 2 van de Wet van 13 april 2005, ambtshalve aangehouden.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld:

- op 16 februari 2015 door BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B., BVBA E.C. en BVBA A.C., tegen alle beschikkingen, hen als beklagde betreffend;
- op 16 februari 2015 door W.D. tegen alle beschikkingen, hem als beklagde betreffend;
- op 25 februari 2015 door L.S. en V.S. tegen alle beschikkingen, hen als beklagde betreffend;
- op 3 maart 2015 door het Openbaar Ministerie tegen L.S., V.S., BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B., BVBA E.C., BVBA A.C. en W.D.

Gehoord in openbare terechtzitting op 18 februari 2016 in het Nederlands:

(...)

Gehoord in openbare terechtzitting op 21 april 2016 in het Nederlands:

(...)

Gehoord in openbare terechtzitting op 20 oktober 2016 in het Nederlands:

(...)

I. ONTVANKELIJKHEID HOGERE BEROEPEN EN PROCESVERLOOP VOOR HET HOF

01. Elk hoger beroep is ontvankelijk.

(...)

II. BEOORDELING STRAFVORDERING

II. A. VOORAFGAANDELIJK

06. Rechtzetting van de datum van de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde besluiten

(...)

07. Terminologie

(...)

08. Misdrijfschrijvingen

II B. NOPENS DE BEVOEGDHEID

(...)

II. C. NOPENS DE VERJARING

(...)

II. D. NOPENS DE FEITEN

11. De eerste rechter heeft in het beroepen vonnis onder de titel "1.1 Enkele feiten" (bladzijde 20) een kort overzicht gegeven van de onderzoeksdaden en summier enkele feiten vastgesteld. Geen van de partijen voert hiertegen grieven aan, zodat het hof ook daarvan zal uitgaan. Het hof verwijst tevens naar de volgende niet-betwiste gegevens uit het strafdossier:
- a. De beklaagden L.S. en V.S. hebben verschillende vennootschappen die gespecialiseerd zijn in het kweken van champignons, waaronder:
- BVBA C.L., met maatschappelijke zetel te (...), met vestiging te (...), en met L.S. als zaakvoerder,
 - BVBA C.C., met maatschappelijke zetel te (...), met vestigingen (1) te (...), (2) te (...) (3) te (...), (eigendom van BVBA C.C.), en met L.S. en V.S. als zaakvoerders,
 - BVBA M.C.B. (BVBA C.), met maatschappelijke zetel te (...), met vestigingen (1) te (...), (2) te (...) (3) te (...), en met L.S. en V.S. als zaakvoerders,
 - BVBA E.C., met maatschappelijke zetel te (...), met vestiging te (...), (waarop BVBA E.C. recht van opstal heeft), en met BVBA C.L. (waarin zoals voormeld L.S. zaakvoerder is) als zaakvoerder,

- GCV A.C., met maatschappelijke zetel te (...), met vestiging te (...), en met BVBA M.C.B. (waarin zoals voormeld L.S. en V.S. zaakvoerders zijn) als zaakvoerder.

b. In de voormelde vennootschappen werden werknemers van vreemde origine (waaronder Bulgaren, Polen en Roemenen) tewerkgesteld en dit al dan niet via beweerde (onder)aannemingen/externe bedrijven, zijnde onder meer WG P.Z. SP met W.D. als zaakvoerder en de eenmanszaak SIBI-EL van A.O.

c. Heel wat werknemers van vreemde origine (waaronder Bulgaren Polen en Roemenen) werden aangetroffen op onder meer de volgende adressen :

- te (...),
- te (...),
- te (...),
- te (...),
 - te (...),
 - te (...),
 - te (...).

II. E. NOPENS HET DOOR DE VERDEDIGING VAN DE BEKLAAGDEN L.S. , C.L. BVBA, BVBA C.C. . BVBA M.C.B. BVBA(BVBA C.), BVBA E.C. , GCV A.C.EN W.D.OPGEWORPEN VERWEER DAT DE REDEUJKE TERMIJN IS Overschreden

(...)

II. E.1. Nopens de overschrijding van de redelijke termijn

15. (...)

II. J. NOPENS HET BEWIJS EN DE SCHULD VAN DE BEKLAAGDEN L.S., V.S., BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C. GCV A.C. EN W.D.

61. Elk misdrijf vereist naast een materieel bestanddeel ook een moreel bestanddeel, met name schuld of verwijtbaarheid, zelfs wanneer het moreel bestanddeel niet uitdrukkelijk in de strafbaarstelling is vermeld (zie en vergelijk Cass. 12.05.1987, R.W., 1987, 540 en Cass. 13.12.1994, R.W. 1995-1996, 533 met noot B. Spriet, "Elk misdrijf — ook dat uit het bijzonder strafrecht — vereist een moreel of schuldbestanddeel").
62. In de lijn van het door de verdediging van de respectievelijke beklagden gevoerde verweer nopens het misdrijf mensenhandel, verwijst het hof voorafgaandelijk naar de hierna volgende toepasselijke principes/motieven: De respectievelijke beklagden worden in de respectievelijke tenlasteleggingen A.1. tot en met A.12. als dader/mede-dader vervolgd voor het basismisdrijf mensenhandel (artikel 433 quinquies, § Strafwetboek) bestaande uit twee constitutieve bestanddelen:

- het materieel element veronderstelt de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdacht van controle over hem (artikel 433quinquies, § 1, lid 1 Strafwetboek);
- het moreel element wijst op de doelstelling van de uitbuiting: seksuele uitbuiting, uitbuiting in bedelarij, het aan het werken zetten of het laten aan het werk zetten in omstandigheden die strijdig zijn met de menselijke waardigheid; het wegnemen of het laten wegnemen van organen of weefsels of het doen plegen van een misdaad of een wanbedrijf (artikel 433 quinquies, § 1, lid 1, 30 Strafwetboek);

met de verzwarende omstandigheden dat het basismisdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige (artikel 433septies, 1 Strafwetboek), misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken (artikel 433septies, 2° Strafwetboek) en het feit dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt (artikel 433septies, 6' Strafwetboek).

63. De verdediging van de beklaagden L.S., BVBA C.L., BVBA C.C. , BVBA M.C.B. BVBA (BVBA C.), BVBA E.C. , GCV A.C. en W.C. houdt in de respectievelijke ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" (bladzijden 39-44)/ "conclusie" (bladzijden 7-8) en de ter terechtzitting van 18.02.2016 neergelegde "definitieve beroepsconclusie" (bladzijden 43-54) voor dat — hoewel "dwang" edert de wetwijziging in 2005 niet langer weerhouden wordt als constitutief element voor het basismisdrijf mensenhandel — het misdrijf mensenhandel (verwijzend naar rechtspraak en rechtsleer) alsnog een element van geweld, dwang en/of onvrijheid zou vereisen. Dit verweer kan geen doel treffen, vermits in het basismisdrijf mensenhandel (zoals hierboven onder randnummer 62 van huidig arrest vermeld) he element geweld, dwang en/of onvrijheid niet als constitutief bestanddeel is voorzien. Bovendien blijkt uit artikel 433 quinquies, § 1, lid 2 Strafwetboek dat de toestemming van de in het eerste lid bedoelde persoon met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting in deze van geen belang is. Overigens is het direct of indirect gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang slechts een verzwarende omstandigheid (zie artikel 433septies, 3° Strafwetboek) van het basismisdrijf, terwijl deze verzwarende omstandigheid in de inleidende akte 2 niet werd weerhouden.
64. Bij ontstentenis van een wettelijke definitie of van uitleg in de voorbereiden werkzaamheden, dient de term "werving" in zijn normale betekenis te worden begrepen. Die houdt niet in dat de aangeworven persoon daartoe moet worden aangezocht. De loutere vaststelling dat de beklaagde L.S en/of zijn bedrijven de betrokken werknemers in dienst heeft/hebben genomen opdat ze hem en/of zijn bedrijven hun arbeidskracht ter beschikking zouden stellen, volstaat om te besluiten dat de beklaagde L.S en/of zijn bedrijven de betrokken werknemers heeft/hebben aangeworven (zie en vergelijk Cass. 8 oktober 2014, R.W. 2015-16, afl. 27, 1071).

65. Wat precies onder "omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid" moet worden begrepen wordt door de wetgever niet aangegeven. In deze heeft de eerste rechter terecht geoordeeld dat het betrekking heeft op de essentie van de menselijke natuur. De kwaliteit van het behoren tot de mensheid moet worden gespecificeerd. Ze presenteert zich als de symbolische verzameling van alle gezamenlijke elementen van de mens. Het aantasten van de menselijke waardigheid is dus het "verlagen" van de menselijke kwaliteit van een persoon of een groep mensen. Het aantasten van de menselijke waardigheid komt meer bepaald neer op het "neerhalen" van wat de menselijke natuur karakteriseert, namelijk het lichamenlijk en geestelijk vermogen.

Onder lichamenlijk vermogen dient te worden begrepen: het zich vrij bewegen, het in zijn noden kunnen voorzien, zich verzorgen, en andere. Het gaat hierbij dus om de fysieke capaciteit om op vrije en gelijke wijze in zijn essentiële noden te voorzien. Onder geestelijk vermogen dient te worden begrepen: het gelijke intellectueel en sociaal mobiliseerbaar vermogen binnen een maatschappij.

66. Bepaalde arbeidsomstandigheden die als gevolg kunnen hebben dat de betrokken werknemers niet langer in staat zijn om op vrije en gelijke wijze in hun essentiële noden te voorzien, kunnen in strijd zijn met de menselijke waardigheid. Verschillende elementen kunnen in aanmerking worden genomen om arbeidsomstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid vast te stellen. Wat het loon betreft, kan een loon dat kennelijk niet in verhouding staat tot het zeer grote aantal verrichte arbeidsuren, eventueel zonder rustdag, of het verstrekken van niet-betaalde diensten worden omschreven als arbeidsomstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid. Zo het loon lager ligt dan het gemiddeld maandelijks minimuminkomen zoals bedoeld in een in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve arbeids-overeenkomst, zal zulks voor de feitenrechter een onbetwistbare aanwijzing voor economische uitbuiting zijn. Er kan ook sprake zijn van arbeidsomstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid wanneer een of meer werknemers werken in een arbeidsklimaat dat kennelijk niet in overeenstemming is met de normen opgelegd in de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk (Pari. St. Kamer 2004-05, nr. 1560/1, 19).
67. Het tewerkstellen van werknemers op een wijze dat ze economisch worden uitgebuit (en waardoor zij niet langer op vrije en gelijke wijze in hun essentiële noden kunnen voorzien) is op zich reeds een tewerkstelling die in strijd is met de menselijke waardigheid zoals bedoeld in artikel 433 quinquies, § 1, 3° Strafwetboek (zie en vergelijk Cass. 5 juni 2012, Arr. Cass., 2012, afl. 6-7-8, 1554). Hierbij is het evident dat de arbeidsomstandigheden waarin de buitenlandse werknemers in hun thuisland genoeg zouden moeten hebben nemen niet de norm zijn om in deze al of niet te kunnen spreken van een tewerkstelling in strijd met de menselijke waardigheid, zodat de Belgische tewerkstellingsvoorwaarden de maatstaf vormen waaraan de situatie van de buitenlandse werknemers moet worden getoetst.

68. **In de lijn van het door de verdediging van de respectievelijke beklaagden gevoerde verweer nopens het misdrijf huisjesmelkerij, verwijst het hof voorafgaandelijk naar hierna volgende toepasselijke principes/motieven:** De respectievelijke beklaagden worden in de respectievelijke tenlasteleggingen B.1. tot en met B.10. als dader/mededader vervolgd voor het basismisdrijf huisjesmelkerij (artikel 433decies Strafwetboek) bestaande uit vier constitutieve bestanddelen:

- het materieel element veronderstelt (1) het rechtstreeks of onrechtstreeks misbruik maken van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon, (2) de onwettige of precaire administratieve toestand of de precaire sociale toestand van een persoon en (3) de verkoop, verhuur of terbeschikkingstelling van een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 bedoelde ruimte, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken;
- het moreel element wijst op de doelstelling om een abnormaal profijt te realiseren.

met de verzwarende omstandigheden dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt (artikel 433undecies, 1° Strafwetboek).

69. Bij het misbruik maken van de bijzonder kwetsbare positie wordt geen onderscheid meer gemaakt tussen vreemdelingen of Belgen. Dit misbruik kan rechtstreeks of via een tussenpersoon worden bewerkstelligd, waarbij de dader gebruik maakt van de wetenschap dat het slachtoffer wel akkoord zal moeten gaan met de aangeboden woongelegenheid en de voorgestelde (huur)prijs, aangezien deze door zijn bijzonder kwetsbare positie in feite nauwelijks/niet op de reguliere huurmarkt terecht kan. Uit de parlementaire besprekingen blijkt dat het misbruik maken van de bijzonder kwetsbare positie moet worden begrepen in de zin dat de betrokken persoon in feite geen andere keuze had dan zich te laten misbruiken. De zinsnede "zodanig dot de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken» werd aan de voormelde wettekst toegevoegd om het begrip "misbruik van de kwetsbare positie" te preciseren en vormt dus geen afzonderlijk constitutief element, zodat in deze de toestemming van het slachtoffer geen belang heeft (Pari, St. Kamer 2004-05, nr. 1559/4, 31; zie en vergelijk Cass. 19 mei 2009, Arr. Cass, afl. 5, 1337).

70. De onwettige of precaire administratieve toestand heeft betrekking op vreemdelingen en werd ongewijzigd overgenomen uit artikel 77b1s, § ibis van de Vreemdelingenwet. De administratieve toestand is onwettig indien de vreemdeling illegaal in het land verblijft of er onwettig is binnengekomen. Er is sprake van een precaire administratieve toestand indien de vreemdeling zich wel op legale wijze in het land bevindt, maar slechts over een verblijfsvergunning beschikt voor een beperkte duur (zie en vergelijk Gent, 6 juni 2005, R.W. 2006-07, 1733). De precaire sociale toestand van een persoon kan te wijten zijn aan te hoge schulden of aan het verlies van een baan. Het is de feitenrechter die, rekening houdend met de concrete omstandigheden,

oordeelt of een bewoner zich in een onwettige of precaire administratieve toestand of een precaire sociale toestand bevindt.

71. Het verhuurde of terbeschikkinggestelde onroerend goed moet gebrekkig zijn, zoals onder meer ingevolge het ontbreken van, het tekort aan of het gevaar verbonden aan elektrische of sanitaire voorzieningen, te kleine ruimten in verhouding tot het aantal aangetroffen personen/huurders al dan niet volgestouwd met matrassen, defecte verwarming en niet onderhouden sanitaire voorzieningen (Pari. St. Kamer 2004-05, nr. 1560/1, 26). Tijdens de parlementaire besprekingen werd aan de verhuur of terbeschikkingstelling van een onroerend goed toegevoegd dat het verhuurde goed zich in een toestand moet bevinden "In strijd met de menselijke waardigheid". Met de invoering van deze zinsnede wordt de link gelegd naar artikel 23, lid 1 van de Grondwet, dat eenieder het recht geeft een menswaardig leven te leiden, inclusief het recht op een behoorlijke huisvesting (artikel 23, lid 3, 30 Grondwet). Evenzeer wil men via deze formulering een algemeen begrip gebruiken dat niet uitsluitend betrekking heeft op de onbewoonbaarheid (Pari. St. Kamer 2004-05, nr. 1559/4, 38). De strijdigheid met de menselijke waardigheid moet worden beoordeeld aan de hand van de in België geldende voorwaarden, zonder rekening te houden met de leefomstandigheden van de slachtoffers in hun thuisland, die mogelijk slechter waren dan hun leefomstandigheden in de gehuurde panden hier. Ook in deze geldt dat de toestemming van het slachtoffer het misdrijf niet opheft. Huurders kunnen immers vinden dat zij niet in slechte omstandigheden gehuisvest zijn, doordat zij niet op de hoogte zijn van de woningkwaliteitsnormen in België of omdat zij gelet op hun achtergrond lagere verwachtingen hebben.
72. Het is in deze niet voldoende dat de dader wetens en willens handelde. De dader moet de intentie gehad hebben om misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie van het slachtoffer én het bijzonder opzet om een abnormaal profijt te verwezenlijken moet aanwezig zijn. In deze speelt overbevolking een cruciale rol. Zelfs indien een woning wordt verhuurd zonder gebreken, maar wordt verhuurd aan een (te) groot aantal mensen, kan daaruit een abnormaal profijt voortvloeien. Bij de beoordeling van het begrip abnormaal profijt dient de feitenrechter geen rekening te houden met de door de verhuurder gerealiseerde nettowinst, zijnde de opbrengsten, verminderd met de onkosten, belastingen en dergelijke. Het begrip abnormaal profijt is niet te vaag en maakt geen schending uit van het legaliteitsbeginsel in strafzaken. Het Grondwettelijk Hof oordeelde in deze bovendien dat de wetgever hoofdzakelijk een abnormale huurprijs beoogde en dat hij niet het enkele begrip "nettowinst of belastbare winst" in aanmerking heeft genomen, maar de voorkeur heeft gegeven aan het begrip "profijt", een begrip dat ruimer is en door de rechter ten gronde moet worden aangevuld, dat verder reikt dan het fiscale begrip winst en duidelijk verwijst naar de financiële voordelen en de activa/baten in het algemeen die worden verkregen door abnormale huurprijzen die worden opgelegd aan vreemdelingen (GwH., 11 mei 2005, nr. 92/2005 en GwH., 30 juni 2005, nr. 117/2005, www.const-court.be — onderlijning door het hof). Het is derhalve aan de feitenrechter om in deze op onaantastbare wijze te oordelen of de verhuring van woningen met het oog op de tewerkstelling van de

buitenlandse werknemers is geschied met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren. Hierbij mag de feitenrechter bij de beoordeling van het buitensporig, overmatig en overdreven karakter van het beoogde profijt rekening houden met alle feitelijke gegevens en omstandigheden van de zaak, hierin inbegrepen de huurprijs, terwijl evenwel geen enkele wetsbepaling de feitenrechter oplegt rekening te houden met de door de verhuurder gerealiseerde nettowinst (zie en vergelijk Cass. 13 april 1999, Arr. Cass., 1999, 204).

dan deze welke reeds op pertinente wijze door de eerste rechter (zoals voormeld), het openbaar ministerie (zoals voormeld) en de burgerlijke partij het FEDERAAL MIGRATIECENTRUM (zoals voormeld) werden beantwoord. De door de verdediging van de beklaagde L.S. aangehaalde middelen en argumenten kunnen ook dit hof niet overtuigen en zijn niet van aard om tot een andere overtuiging te leiden. Alle overige middelen en argumenten van de verdediging van de beklaagde L.S. , zoals voor dit hof aangevoerd, worden door het hof als irrelevant of niet ter zake dienend afgewezen. Zij wegen zeker niet op tegen de voormelde motieven/middelen en argumenten en zijn niet van aard om tot een andere overtuiging te leiden.

II. J.1. WAT BETREFT DE BEKLAAGDE L.S. NOPENS DE FEITEN VAN DE TENLASTEGGINGEN A.1. TOT EN MET A.12., B.1. TOT EN MET B.5., B8. TOT EN MET B.10., C.2. TOT EN MET C.4.. D.2., D.3., G. H,I, J, K. L. en M

II. J.1.1. Nopens de feiten van de tenlasteleggingen A.1. tot en met A.12 (mensenhandel)

73. Uit onderzoek van de stukken van het strafdossier en uit de debatten ter terechtzitting bij dit hof komt vast te staan dat de feiten van de tenlastelegging A.1. tot en met A.12. bewezen zijn gebleven. Het hof verwijst vooreerst naar het correcte feitenrelaas (bladzijde 20) en de summiere pertinente motieven akte terzake vervat in het beroepen vonnis (bladzijden 23-28) het correcte overzicht van de feiten en onderzoeksresultaten (bladzijden 2-37) en de pertinente middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 08.01.2015 voor de eerste rechter neergelegde "conclusie" (bladzijden 41-58) (3) de summiere pertinente middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 voor dit hof neergelegde "besluiten" (bladzijden 8-9) en pertinente middelen en argumenten van de burgerlijke partij het FEDERAAL MIGRATIECENTRUM zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 18.02.2016 voor dit hof neergelegde "conclusie in beroep" (bladzijden 5-28), die alhier ais hernomen worden beschouwd. Deze motieven/middelen en argumenten worden niet weerlegd door het verweer van de verdediging van de beklaagde L.S. dat thans in graad van beroep wordt gevoerd.

74. Het hof stelt immers vast dat de door de verdediging van de beklaagde L.S. voor dit hof ontwikkelde middelen en argumenten — zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" (bladzijden 16- 46) — [met uitzondering van de stelling dat blijkens een zelf uitgevoerde prijsberekening het uitbetaalde uurloon zou beantwoorden aan het wettelijk toepasselijk barema (bladzijden 25-29)] identiek zijn aan de middelen en argumenten zoals geformuleerd voor de eerste rechter in de ter terechtzitting van 08.01.2015 neergelegde "conclusie" (bladzijden 15-38) én werden door de eerste rechter (zoals voormeld), het openbaar ministerie (zoals voormeld) en de burgerlijke partij het FEDERAAL MIGRATIECENTRUM (zoals voormeld) summier weerlegd. Met uitzondering van de voormelde voorgehouden stelling heeft de verdediging van de beklaagde L.S. thans in beroep geen nieuwe en/of andere argumenten aangebracht dan deze welke reeds op pertinente wijze door de eerste rechter (zoals voormeld), het openbaar ministerie (zoals voormeld) en de burgerlijke partij het FEDERAAL MIGRATIECENTRUM (zoals voormeld) werden beantwoord. De door de verdediging van de beklaagde L.S. aangehaalde middelen en argumenten kunnen ook dit hof niet overtuigen en zijn niet van aard om tot een andere overtuiging te leiden. Alle overige middelen en argumenten van de verdediging van de beklaagde L.S., zoals voor dit hof aangevoerd, worden door het hof als irrelevant of niet ter zake dienend afgewezen. Zij wegen zeker niet op tegen de voormelde motieven/middelen en argumenten en zijn niet van aard om tot een andere overtuiging te leiden.
75. hof motiveert bijkomend als volgt
76. Door de verdediging van de beklaagde L.S. wordt in de terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" steeds opnieuw verwezen naar de bovenvermelde gesloten aannemingsovereenkomsten met A.O. en W.D. en leidt hieruit af dat er een onderscheid worden gemaakt tussen de buitenlandse werknemers in vast dienstverband enerzijds enerzijds en de buitenlands werknemers afkomstig via de aannemers A.O. en W.D.. Dit onderscheid is in deze totaal irrelevant, vermits — verwijzend naar de voormelde motieven onder randnummers 33-66 van huidig arrest — het hof geen rekening houdt met de bovenvermelde gesloten aannemingsovereenkomsten, terwijl zowel A.O. als de beklaagde W.D. (deze laatste tevens met behulp van N.L.) in opdracht van de beklaagde L.S. de buitenlandse werknemers zoals vermeld in de feiten van de tenlasteleggingen A1. tot en met A.12. (Bulgaren, Polen en Roemenen) hebben geronseld.
77. In de inleidende akten 1 en 2 verwijst het openbaar ministerie nopens het misdrijf mensenhandel onder meer naar de volgende indicaties/aanwijzingen:
- het uitbetalen van een loon dat (ver) onder het barema van de sector lag (8,09 à 8,19 euro/uur),

- het aan het werk zetten in erbarmelijke en zelfs levensgevaarlijke omstandigheden, het illegaal aan het werk zetten,
- het niet geven van een arbeidscontract of het laten tekenen van een arbeidscontract in een voor hen niet verstaanbare taal,
- het niet regelmatig uitbetalen van loon,
- het vele uren na elkaar werken zonder toeslag voor nacht- en weekendwerk of werk op feestdagen.

Hierbij merkt het hof dat deze indicaties/aanwijzingen niet mogen worden verward met de constitutieve bestanddelen van het basismisdrijf mensenhandel (zoals hierboven onder randnummer 62 van huidig arrest vermeld), zodat het in deze — in tegenstelling tot wat de verdediging van de beklaagde L.S. voorhoudt — niet vereist is dat alle indicaties/aanwijzingen in hun totaliteit op alle buitenlandse werknemers zoals vermeld in de feiten van de tenlasteleggingen A.1. tot en met A.12. van toepassing zouden moeten zijn. Hierna worden de voormelde indicaties /aanwijzingen wijzingen afzonderlijk besproken.

II J.1.1.a. Nopens het uitbetalen van een loon dat (ver) onder barema van de sector lag

78. Blijkens de collectieve arbeidsovereenkomst tot vaststelling van de loon- en arbeidsvoorwaarden voor de werklieden en werksters, tewerkgesteld in de ondernemingen in de champignonteelt blijkt dat het bruto loon vanaf 01,01.2008 voor 38 uur/week schommelde tussen 8,09 euro/uur en 8,19 euro/uur (stukken 956-958, karton II strafdossier).
79. Waar door het openbaar ministerie in de inleidende akten 1 en 2 wordt verwezen naar het voormelde brutoloon per uur dient — verwijzend naar de verklaringen van A.O. (stukken 7109 en 7116, Karton IX strafdossier) en de verklaringen van de beklaagde W.D.(stuk 6332, Karton VII en stuk 7742, Karton IX strafdossier) — een berekening te worden gemaakt van de prijs per kilogram vermenigvuldigd met het gemiddelde aantal kilogram geplukte champignons per buitenlandse werknemer per uur. Verwijzend naar de meest representatieve periode aangehaald door de verdediging van de beklaagde L.S. in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" (bladzijden 93-102), gestaafd door de plukkaarten voor de maanden juli tot en met september 2008, neemt het hof aan dat de buitenlandse werknemers gemiddeld 27 kilogram champignons per uur konden plukken. Uit de voormelde verklaringen is gebleken dat de beklaagde L.S. aan A.O. 0,38 euro per kilogram betaalde en aan W.D. 0,42 euro per kilogram betaalde. Uit de voormelde verklaringen van A.O. en de beklaagde W.D. is tevens gebleken dat hiervan slechts 0,25 euro per kilogram werd uitbetaald aan de buitenlandse werknemers, vermits de huur voor de huisvesting onmiddellijk in mindering werd gebracht. In die omstandigheden komt vast te staan dat de door A.O. en de beklaagde W.D. geronselde buitenlandse werknemers hoogstens een brutoloon kregen van 6,75 euro per uur, wat

reeds beduidend onder het voormelde barema van de sector lag. Vermits A.O. en W.D. op verzoek van de beklaagde L.S. deze buitenlandse werknemers hebben geronseld, is de ontkenning van de beklaagde L.S. dat hij van deze uitbetaling van slechts 0,25 euro per kilogram niet op de hoogte zou zijn geweest totaal ongeloofwaardig. In deze gaat de verdediging van de beklaagde L.S. immers voorbij aan het feit dat uit diverse verklaringen van de buitenlandse werknemers eveneens is komen vast te staan dat van het door de beklaagde L.S., A.O. en de beklaagde W.D. uitbetaalde loon de buitenlandse werknemers nog zelf hun werkkledij, handschoenen, eten en drank (dit laatste gelet op het vele uren na elkaar werken — zie randnummer 91 van huidig arrest) dienden aan te kopen, zodat de buitenlandse werknemers in realiteit nog minder (netto)loon overhielden (zie onder meer de verklaringen vermeld onder randnummer 87 van huidig arrest).

II. J.1.1.1.b. Nopens het aan het werk zetten In erbarmelijke en zelfs levensgevaarlijke omstandigheden

80. In deze verwijst het openbaar ministerie naar het stuk 2563, Karton III strafdossier, zijnde een verklaring dat afkomstig zou zijn van de beklaagde L.S. en waarin gewag wordt gemaakt van beschadiging van de elektriciteit in de wooncontainers te (...). Verwijzend naar de aannemelijke argumenten van de verdediging van de beklaagde L.S. zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" (bladzijden 30-31), houdt het hof geen rekening met het kwestieuze stuk, ter ondersteuning van de eventuele 'levensgevaarlijke' werkomstandigheden.
81. Naar aanleiding van de huiszoeking op 22.12.2008 in de vestiging gelegen te (...), werd door de verbalisanten onder meer het volgende vastgesteld: "Loods nummer twee betreft een loods die dienst doet als opslagplaats alsook verpakking van het eindproduct klaar voor transport. (...) De sanitaire blok is erg vuil en niet hygiënisch. (...) Loods drie betreft de hoofdloods van de firma. (...) In deze loods zijn de burelen en de kweekcellen ondergebracht. (...) De midden gang is links en rechts voorzien van kweekcellen. Halverwege de rechterkant is er een zijgang die toegang geeft tot de toiletten, een refter en opslagplaats. In deze gang staat een vuilnisbak die overvol is, het bijkomend vuilnis werd er vervolgens naast gegooid. De toiletten zijn erg onhygiënisch, de toiletdeur (die verbinding geeft met de middengang) staat open, enkele toiletpotten staan overvol, zijn stuk of heel erg bevuild. Er is geen vers toiletpapier voorradig. De refter is erg sober en vuil. Er staan enkele verroeste kasten, bevuilde tafels en stoelen. De grond is eveneens sterk bevuild. (...) De opslagdeur Jean betreden worden via een dubbele inkomdeur. Deze deur is erg bevuild en wak. (...)" (stukken 1178 en 1189-1190, Karton II strafdossier).
82. Naar aanleiding van de huiszoeking op 22.12.2008 in de vestiging gelegen te (...) werd door de verbalisanten onder meer het volgende vastgesteld: "(...) Tijdens de afstapping in de champignonkwekerij werd ook vastgesteld dat de hygiëne er te wensen overlaat. Er zijn vier toiletten. Alle toiletten zijn zeer vuil en besmeurd met

uitwerpselen en duidelijk sinds lang niet meer gekuist. De (af) wasbak aanwezig in de werkruimte ziet er allesbehalve hygiënisch uit en is verroest. In een niet voor de champignonkweek gebruikte cel slingert er allerhande «val rond. (...)» (stuk 4820, Karton VI straf dossier).

83. C.I. verklaarde onder meer: "(...) Het klopt inderdaad dat de sanitaire voorzieningen absoluut niet voldoen: het is heel erg vuil, smerig. Er zijn wel lavabo's en zeep doch soms is er geen water. (...) " (stuk 6279, Karton VII straf dossier).
84. De voormelde vaststellingen en verklaring op zich doen het hof besluiten dat de buitenlands weknemers minstens in de voormelde vestigingen in erbarmelijke omstandigheden moesten werken. Dat dit volgens de verdediging van de beklagde L.S. louter te wijten zou zijn aan de eigen houding van de buitenlandse werknemers kan niet worden aangenomen. De verdediging van de beklagde L.S. gaat er hierbij aan voorbij dat de beklagde L.S. zich immers als lasthebber van de diverse vennootschappen ook dient te conformeren aan de algemene normen opgelegd in de wet van 04.08.1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

II. J.1.1.c. Nopens het illegaal aan het werk zetten

85. Blijkens de vaststellingen van de sociale inspectie op 22.12.2008 werden (1) naar aanleiding van de huiszoeking in de woning gelegen te (...), in totaal 15 Roemeense gelegenheidsarbeiders aangetroffen die net hun plukactiviteiten hadden beëindigd (stukken 8166-8167, Karton X straf dossier) en naar aanleiding van de huiszoeking op het terrein gelegen te (...) in een loods 7 Roemeense gelegenheidsarbeiders aan het werk aangetroffen (stuk 8431, Karton X straf dossier). Deze Roemeense gelegenheidsarbeiders waren niet toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging, zodat zij alhier illegaal werden tewerkgesteld.
86. De stelling van de verdediging van de beklagde L.S. zoals verwoord in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" (bladzijde 34 — hierbij verwijzend naar de terzake door de verdediging van de C.L. BVBA, BVBA C.C., BVBA M.C.B. BVBA (BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C. opgeworpen argumenten in de ter terechtzitting van 18.02.2016 neergelegde "definitieve beroepsconclusie" (bladzijden 59-63)) dat de talloze E101-documenten (thans A1-documenten) officiële, geldige en te aanvaarden documenten betreffen enerzijds én geenszins automatisch een indicatie zouden zijn van mensenhandel, kan door het hof niet worden bijgetreden. In deze verwijst het hof naar de volgende terzake toepasselijke principes/motieven:
 - a. Een oud E101-cdocument (thans A1-document) is een verklaring van de geldende wetgeving en levert het bewijs dat de betrokken persoon in een ander EU-land sociale zekerheidspremies betaalt. Sinds de Verordeningen (EG) nr. 883/2004 en nr. 987/2004 van het Europees Parlement vervangt de A1-verklaring de oude documenten E101.

- b. Het hof verwijst naar de rechtspraak van het Hof van Justitie (zie en vgl. Hvj 26 januari 2006, RSZ/Hiebosch Kiere, C-2/05, Jur. Hvj., 2006 —1 (B), I- 1081) Waaruit kan worden afgeleid dat zolang de afgegeven E101 verklaring (thans A1-document) niet is ingetrokken of ongeldig verklaard door de autoriteiten van de lidstaat van de afgifte (in casu Polen), deze verklaring het bevoegde orgaan en de rechterlijke instanties van de lidstaat (in casu België) waarin de werknemers zijn gedetacheerd, bindt.
- c. In het voormelde arrest werd duidelijk gesteld dat een rechtelijke instantie van de lidstaat van ontvangst niet bevoegd is de geldigheid na te gaan van een E101 verklaring (lees nu A1-document) wat betreft de staving van de feiten op grond waarvan een dergelijke verklaring is afgegeven.
- d. Het Koninklijk Besluit van 05.11.2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling werd genomen in uitvoering van artikel 38 van de wet van 26.07.1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels. Artikel 38 van voormelde wet luidt als volgt : 'De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, wijzigingen aanbrengen inzake de wijze van de inzameling van de gegevens nodig voor de toepassing van de sociale zekerheid en de fiscaliteit bij de werkgevers en de sociaal verzekerden, waarbij het beheer van de gegevens gebeurt overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen nemen om de elektronische inzameling en de kwaliteit van de gegevens te bevorderen en te regelen.'
- e. De Dimona-regeling heeft haar wettelijke basis op grond van artikel 38 van de voormelde wet en deze bepaling is sociaal zekerheidsrechtelijk van aard.
- f. Krachtens artikel 12, lid 2 van de Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement blijft op diegene die in een lidstaat werkzaamheden anders dan in loondienst pleegt te verrichten en werkzaamheden van gelijke aard in een andere lidstaat (in casu België) gaat verrichten, de wetgeving van eerstbedoelde lidstaat (in casu Polen) van toepassing, mits de te verwachten duur van die werkzaamheden niet meer dan vierentwintig maanden bedraagt.
- g. Artikel 5 a), lid 2 van het Besluit nr. A2 van de Administratieve Commissie voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels van 12.06.2009 betreffende de interpretatie van artikel 12 van Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad inzake de wetgeving die van toepassing is op gedetacheerde werknemers en zelfstandigen die tijdelijk buiten de bevoegde lidstaat werken bepaalt het volgende: "Het bevoegde orgaan van de lidstaat van vestiging, waarvan de wetgeving uit hoofde van artikel 12, lid 2, van Verordening (EG) nr. 883/2004 op de zelfstandige van toepassing blijft, dient hem naar behoren in te lichten over de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan opdat hij onderworpen kan blijven aan die wetgeving. De betrokkenen dient dus medegedeeld worden dat gedurende de gehele

periode van zijn tijdelijke activiteiten in het land waarin hij werkzaam is, controles mogelijk zijn om met name te verifiëren of de voorwaarden voor de uitoefening van die activiteiten niet veranderd zijn. Deze controles kunnen in het bijzonder betrekking hebben op de betaling van de premies of bijdragen en op het behoud van de Infrastructuur die noodzakelijk is voor de voortzetting van zijn werkzaamheden in de staat van vestiging".

- h. Los van het feit of alle detachingsdocumenten E101 (lees nu A1- documenten) tijdig zijn, zijn de detachingsdocumenten E101 (lees nu A1- documenten) formeel volledig in orde en conform de uitvoeringsbesluiten van de Verordening (EG) 883/2004. Hierboven werd reeds gewezen op het feit dat de ontvangstaats van de formulieren (zijnde België) niet bevoegd is om de geldigheid na te gaan van een E101-document (lees nu A1-document) wat betreft de staving van de feiten op grond waarvan een dergelijke verklaring is gegeven.
- i. Op grond van artikel 12 van de Verordening en het Besluit nr. A2 van de Administratieve Commissie (zie hierboven) was in casu uitsluitend het bevoegd orgaan van Polen gelast met de taak de betrokken Polen Roemenen in te lichten over de voorwaarden waaraan moest worden voldaan opdat de betrokken Polen en Roemenen onderworpen konden blijven aan de Poolse wetgeving.
- j. De voormelde verordeningen staan boven het nationale recht (zie en vgl. Hvj, 5 februari 1963, zaak VAN GEND EN LOOS/NL, Jur. Hvj., 1963,3 ; R. BLANPAIN, Europees Arbeidsrecht, Brugge, Die Keure, 2004, pagina 51, randnummer 116).
- k. In de rechtsleer wordt evenwel aanvaard dat het E101-document (lees nu A1-document) wél buiten spel kan worden gezet, wanneer er sprake is van bewezen misbruik of bedrog (zie Y. YORENS, Handboek Europese detachering en vrij verkeer van diensten, Brugge, Die Keure, 2009, (438-440)). Tenzij er sprake is van bedrog dient de rechter uit te gaan van de kwalificatie gegeven door de partijen (zie en vgl. Cass. 23 december 2002, Arr. Cass. 2002, nr. 691, hier navolgbaar).

Het hof stelt vast dat hoewel de detachingsdocumenten formeel gezien in orde waren, uit de verhoren van de betrokken gedetacheerde Polen en Roemenen blijkt dat zij geen kennis hadden van het feit dat zij een dergelijk document bezaten en dat zij evenmin kennis hadden van hun arbeidsrechtelijk statuut (gedetacheerde werknemer of zelfstandige). Bovendien blijkt uit de gegevens van het strafdossier dat er zelfs gedetacheerde Polen en Roemenen binnen eenzelfde overlappende periode tegelijkertijd als werknemer en als zelfstandige van W.D. of WG P.Z. SP Limosa waren gemeld (stukken 1173, 1179, 1181, 1182, 1184 en 1187 Karton II strafdossier). Overigens houdt het hof — verwijzend naar de voormelde motieven onder randnummers 33-60 van huidig arrest — gelet op de opgezette "aannemingsconstructie" geen rekening met de bovenvermelde terzake gesloten aannemingsovereenkomsten, terwijl de beklaagde W.D.(tevens met behulp van N.L.) in opdracht van de beklaagde L.S. louter als tussenpersoon de buitenlandse werknemers zoals vermeld in de feiten van de tenlasteleggingen A.1. tot en met A.12. (Polen en Roemenen) heeft geronseld. In die omstandigheden is er naar het oordeel van het hof sprake van bedrog, minstens van misbruik,

zodat het hof evenmin rekening houdt met de talloze E101-documenten (thans A1-documenten), die thans binnen de opgezette "aannemingsconstructie" naar het oordeel van het hof een Indicatie/aanwijzing zijn voor mensenhandel,

II. J.1.1.d. Nopens het niet neven van een arbeidscontract of het laten tekenen van een arbeidscontract in een voor hen niet verstaanbare taal

87. De stelling van de verdediging van de beklaagde L.S zoals verwoord in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" (bladzijde 35) dat uit de verklaring van W.D. zou blijken dat hij nopens "zijn mensen" (lees thans als "de op verzoek van de beklaagde L.S. geronselde mensen") telkens een overeenkomst had afgesloten met telkens een kopie in het pools, kan niet warden aangenomen. Uit de gegevens van het strafdossier is immers gebleken dat de beklaagde W.D. (tevens met behulp van N.L.) op verzoek van de beklaagde L.S. heel wat Roemenen heeft geronseld, die het Pools niet machtig waren en derhalve niet wisten (voor zover er al een overeenkomst werd getekend) wat er werd getekend, terwijl deze overeenkomsten hen werden voorgelegd door de beklaagde L.S. Het hof verwijst in deze onder meer naar de verklaringen van M.B. (stukken 6262-6263, Karton VII strafdossier), C.E. (stukken 6267-6268, Karton VII strafdossier), C.I. (stuk 6278, Karton VII strafdossier), B.A. (stukken 6283-6284, Karton VII strafdossier), M.A. (stukken 6288-6290, Karton VII strafdossier), M.C. (stukken 6294-6301, Karton VII strafdossier), I.M. (stukken 6317-6318, Karton VII strafdossier) en C.D. (stukken 6321-6323, Karton VII).

II. J.1.1.e. Nopens het niet regelmatig uitbetalen van loon

88. In tegenstelling tot wat de verdediging van de beklaagde L.S. in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" (bladzijde 36) voorhoudt komt vast te staan dat enkele buitenlandse werknemers uit Bulgarije al een aantal maanden niet werden betaald, vermits sommigen van hen betrappt werden voor diefstal van etenswaren (stuk 8770, Karton X strafdossier), wat wordt bevestigd door H.A. (stuk 673, Karton I strafdossier). Tal van buitenlandse werknemers uit Bulgarije dienden eerste een niet betaalde proefperiode te doorlopen. Het hof verwijst in deze onder meer naar de verklaringen van H.S. (stuk 151, Karton I strafdossier), I.B. (stuk 173, Karton I strafdossier), M.S. (stuk 191, Karton I strafdossier), S.S. (stuk 196, Karton I strafdossier) en H.N. (stuk 206, Karton I strafdossier).

89. In tegenstelling tot wat de verdediging van de beklaagde L.S. in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" (bladzijde 36) voorhoudt komt tevens naar voor dat blijkens de verklaringen van enkele buitenlandse werknemers uit Roemenië ook prestaties werden verricht die niet werden betaald. Het hof verwijst in deze onder meer naar de verklaringen van C.E. (stuk 6268, Karton VI strafdossier: dat ze niet uitbetaald werden voor te grote champignons en dat er diverse malen een palet champignons wegens verkleuring geweigerd werd waarvoor ze niet vergoed werden)

en C.D. (stukken 6322, Karton VII straf dossier: dat er door L.S. wekelijks paletten champignons worden afgekeurd die worden afgetrokken van de totale pluk, waardoor er minder werd uitbetaald).

90. Het hof verwijst in deze eveneens naar de letterlijke weergave van diverse verklaringen van buitenlandse werknemers uit Bulgarije en Roemenië zoals opgenomen men in het synthese-proces-verbaal, waaruit blijkt dat er een algemene laksheid bestond in het tijdig uitbetalen van loon (stukken-8770-8776, Karton X Strafdossier).

II J.1.1.f. Nopens het vele uren na elkaar werken zonder toeslag voor nacht- en weekendwerk of werk op feestdagen

91. De verdediging van de beklaagde L.S. werpt in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" (bladzijden 37-38) op dat er dient gewezen te worden op de specifieke aard van de sector, waarin werkdagen van 11 uren toegelaten zijn. Hierbij wordt eveneens voorgehouden dat de verklaringen van de buitenlandse werknemers die gewag zouden maken van veel méér gepresteerde uren ongelooftwaardig zouden zijn, waarbij de verdediging van de beklaagde L.S enkel verwijst naar één verklaring van C.E. die gewag maakt van het feit dat zij slechts 4 tot 12 uur per dag zou werken.

Deze stelling is rekening houdend met de talloze andere verklaringen in het straf dossier niet ernstig en wordt door je hof niet bijgetreden. Deze stelling wordt immers tegengesproken door de letterlijke weergave van diverse verklaringen van buitenlandse werknemers uit Bulgarije en Roemenië zoals opgenomen in het synthese- proces-verbaal, waaruit komt vast te staan dat er (1) zowel overdag als 's nachts zonder toeslag, (2) ook in het weekend zonder toeslag en (3) ofwel 6 op 7 ofwel 7 op 7 (zonder verlof) moest worden gewerkt. In deze hebben diverse buitenlandse werknemers verklaard dat zij in totaal 18 uur tot 24 uur aan één stuk hebben doorgewerkt, met enkele pauzes van 15 à 20 minuten. Er wordt zelfs gewag gemaakt van 29, 32 en 40 uren ononderbroken werk, met enkele pauzes van 15 à 20 minuten (stukken 8777-8783, Karton X straf dossier). De samengelezen verklaringen van A.V. en lone M. in deze zijn tekenend (stukken 3381 en 3389, Karton IV straf dossier) : "(...)" Ik ben eerder teleurgesteld in de tewerkstelling. Ik had niet gedacht dat ik zoveel uren na elkaar zou moeten werken, doch mijn vriend sprak van 17 uur maar eigenlijk is 30 uur teveel. (...)"

92. Op basis van de voormelde motieven onder randnummers 76-91 van huidig arrest komt vast te staan dat de buitenlands werknemers effectief hun arbeidskracht ter beschikking hebben gesteld, zodat voldaan is aan het materieel bestanddeel van de "werving" van het basismisdrijf mensenhandel. Op basis van dezelfde motieven meer in bijzonder de afzonderlijke voormelde indicaties/aanwijzingen — komt tevens vast te staan dat de buitenlandse werknemers aan het werk werden gezet in omstandigheden die strijdig zijn met de menselijke waardigheid zoals beschreven en verduidelijkt 1h de bovengenoemde randnummers 63-67 van huidig arrest, zodat eveneens voldaan is aan het moreel bestanddeel van het basismisdrijf mensenhandel. Waar de beklaagde L.S.

thans vervolgd wordt als dader/mededader verwijst het hof eveneens naar de hierna volgende toepasselijke principes:

- a. Voor het bestaan van een strafbare deelneming is vereist dat de deelnemer kennis heeft van de omstandigheid dat hij deelneemt aan een bepaalde misdaad of een bepaald wanbedrijf. Hiertoe is vereist, maar ook voldoende, dat de deelnemer kennis heeft van alle omstandigheden die aan het feit, waaraan hij door zijn medewerking deelneemt, het kenmerk geven van een bepaalde misdaad of een bepaald wanbedrijf. Niet vereist is dat de deelnemer bovendien kennis heeft van de plaats waar of het tijdstip waarop die misdaad of dat wanbedrijf zal worden gepleegd, of ten nadele van wie die misdaad of dat wanbedrijf zal worden gepleegd.
- b. Om een beklaagde als mededader van een misdrijf te veroordelen is niet vereist dat alle bestanddelen van het misdrijf in de deelnemingshandelingen begrepen zijn: voldoende is dat wordt vastgesteld dat de deelnemer wetens en willens aan de uitvoering van het misdrijf heeft meegewerkt op één van de wijzen bepaald in artikel 66, tweede en derde lid of artikel 67 Strafwetboek (zie en vgl. Cass. 19 september 1995, Arr. Cass., 1995, 198; Cass. 5 juni 1996, Arr. Cass., 1996, 549; Cass. 12 mei 1998, Arr. Cassa, 1998, 544; Cass. 23 december 1998, Arr. Cass 1998, 1166; Cass. 10 mei 2005, Arr. Cass., 2005, 1022 Cass. 5 oktober 2005, Pas. 2005, 1813 en Cass. 29 november 2005, Pas. I, 2389).
- c. Strafbare deelneming vereist het samengaan van kennis en opzet enerzijds, en een positieve daad van deelneming anderzijds. De schuldige moet met andere woorden doelgericht zijn daad stellen, wetende dat hij alzo zal bijdragen tot de verwezenlijking van een misdadige onderneming. Kennis en opzet maken het misdadig overleg uit tussen twee of meer personen, die een gemeenschappelijk doel beogen en dat zij door iedere medewerking willen verwezenlijken. Dit gemeenschappelijk doel is het voltrekken van een misdrijf, dit is een feit dat ais dusdanig in de wet omschreven en strafbaar gesteld is.
- d. Het gemeen overleg tussen de deelnemers aan het misdrijf hoeft niet op uitdrukkelijke wijze te zijn geuit. Het vrijwillig afzien van meer concrete kennis en opzet is een deel van het stilzwijgend overleg. De omstandigheid dat de deelnemer bewust een meer concrete kennis en opzet van het voorgenomen misdrijf verzaakt, brengt niet mee dat hij daardoor onbewust tot dit misdrijf bijdraagt, maar dat hij met kennis van zaken wil bijdragen tot om het even welk bepaald misdrijf.
- e. Mededaderschap is ook een handelingencomplex, waarvan elke dader een deel voor zijn rekening neemt : er is een bewuste samenwerking, een taakverdeling, een samenspel dat voortvloeit uit één plan of opzet. Elkeen heeft zijn eigen taak, elk brengt zijn deel bij tot de uitvoering van het plan, elke handeling past in een vooraf bestudeerd kader. Wie in dit opzet meewerkt is niet louter aansprakelijk voor hetgeen hij persoonlijk verricht, maar daar het opzet ruimer is dan de inzet, reikt de aansprakelijkheid tot het gezamenlijk plan. Elke persoonlijke daad is slechts een inbreng die bijdraagt tot de verwezenlijking van het strafbaar opzet, door deze steun,

door deze bijdrage neemt elkeen deel aan het geheel : elkeen hoeft de delictsinhoud niet volledig te vervuilen, het kan zelfs gebeuren dat elke bijdrage afzonderlijk genomen niet eens onder de toepassing van de strafwet valt, maar de handelingen worden als één complex beschouwd en alle daders worden geacht deel te hebben genomen aan het hele opzet.

Naar het oordeel van het hof heeft de beklaagde L.S. door (1) de diverse Nederlandstalige aannemingsovereenkomsten op te stellen (2) alle aannemingsovereenkomsten als zaakvoerder van C.L. BVBA, BVBA C.C. , te ondertekenen om een "aannemingsconstructie" op te zetten en (3) zowel aan A.O. als aan de beklaagde W.D. (met behulp van N.L.) als tussenpersoon op te dragen om buitenlandse werknemers uit Bulgarije, Polen en Roemenië te ronselen, wetens en willens rechtstreeks als dader genomen aan he basismisdrijf mensenhand, minstens heeft de beklaagde — L.S via de voormelde actieve handelingen terzake als mededader wetens en willens de noodzakelijke hulp verleend, dan wel deze misdrijven rechtstreeks uitgelokt en/of bevorderd.

93. De in de inleidende akten 1 en 2 weerhouden verzwarende omstandigheden da het basismisdrijf is gepleegd ten opzicht van een minderjarige H.K. (artikel 433septies, 1° Strafwetboek), (2) misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken (artikel 433septies, 2° Strafwetboek) en (3) het feit dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt (artikel 433septies, 6° Strafwetboek), komen ook om de hierna volgende redenen bewezen voor:
- a. Het hof stelt vast dat de minderjarige H.K. (°19.02.1991) op 27.05.2008 in zijn werkplunje en werkend werd aangetroffen in de vestiging (...). H.K. is samen met zijn ouders Y.B. en Y.L. door A.O — op verzoek van de beklaagde L.S — geronseld om in de voormelde vestiging te worden tewerkgesteld. Op 27.05.2008 verving hij zijn vader die ziek was.
 - b. Het hof stelt vast dat de buitenlandse werknemers geen of slecht een precaire verblijfstitel bezaten. Zij verkeerden in een precaire toestand aangezien zij slechts op weinig stabiele wijze in het land verbleven. Na de interceptie van de politie en contactname met de Dienst Vreemdelingenzaken kregen zij allen — met uitzondering van A.O. die bezitter was van een Belgische identiteitskaart voor vreemdelingen — een bevel om het grondgebied te verlaten. In deze is het van geen belang of deze gebrekkige administratieve toestand hier bestaat, of reeds bestond in het land van herkomst, of zal bestaan in het land van bestemming (Corr. Brussel 6 mei 1999, bevestigd door Brussel 14 juli 1999, «Rechtspraak Mensen- handel» 2002, 231) www.iura.be). Van zodra er misbruik wordt gemaakt van de bijzondere kwetsbare positie, die daaruit voortvloeit, is er sprake van de voormelde verzwarende omstandigheden. De buitenlandse werknemers hadden in hun kwetsbaarheid eigenlijk geen andere keuze dan zich te laten misbruiken. Dit laatste wordt overigens bevestigd in het verhoor van C.I. die op 22.12.2008 onder meer het volgende verklaarde: ik ben

niet zo tevreden over de werkomstandigheden: ik moet veel te veel uren presteren, ik heb te weinig vrije tijd en eigenlijk heb ik geen keuze om minder uren te presteren want anders zou ik het werk waarschijnlijk verliezen. Onrechtstreeks is er wel een zekere dwang om dit werkritme vol te houden. Ik vind wel dat ik slecht betaald wordt voor de geleverde arbeid. (...) Ik voel me wel ergens misbruikt, uitgebuit door de situatie waarin ik miJ bevind.' (stukken 6277-6280, Karton VII strafdossier).

- c. Het hof stelt vast dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt. Uit het loutere feit dat de politiediensten samen met de sociale inspectie hebben vastgesteld dat tientallen vreemde werknemers aangetroffen werden op minimum zeven verschillende adressen, toont aan dat dit geen éénmalig feit betrof. Verwijzend naar de voormelde motieven onder randnummers 33-60 van huidig arrest wat betreft de opgezette "aannemingsconstructie" waarbij zowel A.O. als de beklaagde W.D.(deze laatste tevens met behulp van N.L.) in opdracht van de beklaagde L.S. de buitenlandse werknemers (Bulgaren, Polen en Roemenen) hebben geronseld, komt bovendien naar voor dat in deze een goed georganiseerde constructie/carrousel werd uitgewerkt. Hierbij spreekt de verklaring van 24.01.2008 van O.M.D. boekdelen: In de woning zijn wij met een dertig personen woonachtig, allemaal Bulgaren, allemaal werkzaam in een champignonkwekerij. Voorlopig werken wij allemaal in het zwart, minstens 30 personen. (...)" (stuk 18, Karton I strafdossier). Overigens blijkt uit de gegevens van het strafdossier dat de diverse panden volgestouwd werden met matrassen om er tientallen mensen onder te brengen, teneinde dag en nacht op de buitenlandse werknemers beroep te kunnen doen om te werken in de champignonkwekerij.
94. De overige feitelijke argumenten van de verdediging van de beklaagde L.S. zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" bevatten geen redelijke of aanvaardbare elementen die dit hof tot een andere beslissing zouden kunnen dwingen. Het beroepen vonnis wordt in dit opzicht bevestigd.

II. J.1.2. Nopens de feiten van de tenlasteleggingen B.1. tot en met 8.5. en B.8. tot en met B.10. (huisjesmelkerij)

95. Uit het onderzoek van de stukken van het strafdossier en uit de debatten ter terechtzitting bij dit hof komt vast te staan dat de feiten van de tenlasteleggingen B.1. tot en met B.5. en 8.8 tot en met B.10. bewezen 'zijn gebleven. Het hof verwijst vooreerst naar (1) et correcte feitenrelaas (bladzijde 20) en de summier relevante motieven terzake vervat in het beroepen vonnis (bladzijden 23-28), (2) het correcte overzicht van de feiten en onderzoeksresultaten (bladzijden 2-37) en de relevante middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 08.01.2015 voor de eerste rechter neergelegde "conclusie" (bladzijde 59) en (3) de summier relevante middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 voor dit hof neergelegde "besluiten" (bladzijden 10-11), die alhier als hernomen worden beschouwd. Deze motieven/middelen en argumenten worden niet weerlegd door het

verweer van de verdediging van de beklaagde L.S. dat thans in graad van beroep wordt gevoerd.

96. Het hof stelt immers vast dat de door de verdediging van de beklaagde L.S. voor dit hof ontwikkelde middelen en argumenten zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" (bladzijden 46- 70) — identiek zijn aan de middelen en argumenten zoals geformuleerd voor de eerste rechter in de ter terechtzitting van 08.01.2015 neergelegde "conclusie" (bladzijden 39- 60) én werden door de eerste rechter (zoals voormeld) en het openbaar ministerie (zoals voormeld) summier weerlegd. De verdediging van de beklaagde L.S. heeft derhalve thans in beroep geen nieuwe en/of andere argumenten aangebracht dan deze welke reeds op pertinente wijze door de eerste rechter (zoals voormeld) en het openbaar ministerie (zoals voormeld) werden beantwoord. De door de verdediging van de beklaagde L.S. aangehaalde middelen en argumenten kunnen ook dit hof niet overtuigen en zijn niet van aard om tot een andere overtuiging te leiden. Alle overige middelen en argumenten van de verdediging van de beklaagde L.S., zoals voor dit hof aangevoerd, worden door het hof als irrelevant of niet ter zake dienend afgewezen. Zij wegen zeker niet op tegen de voormelde motieven/middelen en argumenten en zijn niet van aard om tot een andere overtuiging te leiden.
97. Het hof motiveert bijkomend als volgt.
98. De verdediging van de beklaagde L.S. houdt in de terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" steeds opnieuw voor dat er in deze een onderscheid moet worden gemaakt tussen de woningen die door de beklaagde L.S. rechtstreeks werden verhuurd aan de buitenlandse werknemers enerzijds en de woningen die door de beklaagden L.S. werden onderverhuurd aan de "aannemers" A.O. en W.D. die op hun beurt verhuurden aan "hun" buitenlandse werknemers anderzijds. Dit onderscheid is in deze totaal irrelevant vermits - verwijzend naar de voormelde motieven onder randnummers 33-60 van huidig arrest – het hof geen rekening houdt met de bovenvermelde gesloten aannemingsovereenkomsten, terwijl zowel A.O. als de beklaagde W.D. (deze laatste tevens met behulp van N.L.) in opdracht van de beklaagde L.S. de buitenlandse werknemers zoals vermeld in de feiten van de tenlasteleggingen B.1. tot en met B.5. en B.8. tot en met B.10. (Bulgaren, Polen en Roemenen) niet alleen hebben geronseld maar eveneens hebben gehuisvest.
99. In de inleidende akten 1 en 2 verwijst het openbaar ministerie nopens het misdrijf mensenhandel onder meer naar de volgende indicaties/aanwijzingen
- de huurgelden die de bewoners van de diverse panden dienden te betalen beduidend meer bedroegen dan de huurprijs die diende te worden doorgestort aan de hoofdverhuurder/eigenaar van het pand,
 - ingevolge de overbevolking van de woning minder woningen dienden te huren en waardoor beduidend minder huurgelden dienden te worden betaald,

- de leefomstandigheden in de woning menonwaardig zijn zodat iedere vergoeding voor de verhuring van dergelijke woningen/panden moet worden aanzien als een abnormaal profijt,

Hierbij merkt het hof op dat deze indicaties/aanwijzingen niet mogen worden verward met de constitutieve bestanddelen van het basismisdrijf huisjesmelkerij (zoals hierboven onder randnummer 68 van huidig arrest vermeld), zodat het in deze - in tegenstelling tot wat de verdediging van de beklaagde L.S. voorhoudt - niet vereist is dat alle indicaties/aanwijzingen in hun totaliteit op alle buitenlandse werknemers zoals vermeld in de feiten van de tenlasteleggingen B.1, tot en met B.5., B.8. tot en met B.10. van toepassing zouden moeten zijn. Hierna worden de voormelde indicaties/aanwijzingen, afzonderlijk besproken per woning waarin buitenlandse werknemers werden aangetroffen.

II. J.1.3. Nopens de feiten van de tenlasteleggingen C2. tot en met C.4., D.2., D.3., G, H, I,J, K, L en M (sociaalstrafrechtelijke inbreuk als lasthebber

(...)

II. J.2. WAT BETREFT DE BEKLAAGDE V.S. NOPENS DE FEITEN VAN DE TENLA.STELEGGINGEN A1., A.4., A.6. T EN MET A.9., A.12., B.1. TOT EN MET B.5., B.8., B.10., C.4. EN D.3.

II. J.2.1. Nopens de feiten van de tenlasteleggingen A.1., A.4., A.6. tot en met A.9. en A.12. (mensenhandel)

149. Uit het onderzoek van de stukken van het straf dossier en uit de debatten ter terechtzitting bij dit hof komt vast te staan dat de feiten van de tenlasteleggingen A.1., A.4., A.6. tot en met A.9. en A.12. bewezen zijn gebleven. Het hof verwijst vooreerst naar (1) het correcte feitenrelaas (bladzijde 20) en de summere pertinente motieven terzake vervat in het beroepen vonnis (bladzijden 23-28), (2) het correcte overzicht van de feiten en onderzoeksresultaten (bladzijden 2-37) en de pertinente middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 08.01.2015 voor de eerste rechter neergelegde "conclusie" (bladzijden 41-58), (3) de summere pertinente middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 voor dit hof neergelegde "besluiten" (bladzijden 8-9) en (4) de pertinente middelen en argumenten van de burgerlijke partij het FEDERAAL MIGRATIECENTRUM zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 18.02.2016 voor dit hof neergelegde "conclusie in beroep" (bladzijden 5-28), die alhier als hernomen worden beschouwd. Deze motieven/middelen en argumenten worden niet weerlegd door het verweer van de verdediging van de beklaagde V.S. dat thans in graad van beroep wordt gevoerd zoals geformuleerd In de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "eindconclusie In beroep bis".

150. Bijkomend verwijst het hof naar de voormelde motieven onder randnummers 33-60 (nopens de opgezette "aannemingsconstructie"), 62-67 (nopens de toepasselijke

principes/motieven van het basismisdrijf mensenhandel), 76-92 (nopens de indicaties/aanwijzingen van mensenhandel, het materieel/moreel bestanddeel ervan en het dader/mededaderschap) en 93 (nopens de verzwarende omstandigheden) van huidig arrest, die hier worden overgenomen en onverkort gelden in hoofde van de beklaagde V.S. Op basis van deze motieven heeft de beklaagde V.S. naar het oordeel van het hof door de diverse Nederlandstalige aannemingsovereenkomsten op te stellen samen met de beklaagde L.S. een "aannemingsconstructie" opgezet, waardoor zij wetens en willens rechtstreeks als dader heeft deelgenomen aan het basismisdrijf mensenhandel, minstens heeft de beklaagde V.S. via de voormelde actieve handelingen terzake als mededader wetens en willens de noodzakelijke hulp verleend, dan wel deze misdrijven rechtstreeks uitgelokt en/of bevorderd. De overige feitelijke argumenten van de verdediging van de beklaagde V.S. zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "eindconclusie In beroep bis" bevatten geen redelijke of aanvaardbare elementen die dit hof tot een andere beslissing zouden kunnen dwingen. Het beroepen vonnis wordt in dit opzicht bevestigd,

II. J.2.2. Nopens de feiten van de tenlasteleggingen B.1. tot en met B.5., B.8., B.10. (huisjesmelkerij)

(...)

II. J.3. WAT BETREFT DE BEKLAAGDEN (1) C.L. NOPENS DE FEITEN VAN DE TENLASTELEGGINGEN A.3. TOT EN MET A.5., A.8. TOT EN MET A.11., B.1. EN G, (2) BVBA C.C. NOPENS DE FEITEN VAN DE TENLASTELEGGINGEN A.8. EN A.9., (3) BVBA M.C.B. BVBA(BVBA C.) NOPENS DE FEITEN VAN DE TENLASTELEGGINGEN A.1., A.8., A.12. EN B.8., (4) BVBA E.C. NOPENS DE FEITEN VAN DE TENLASTELEGGINGEN A.5., A.6., A.8., A.9., C.2., H, I, J,K, L EN M EN (5) GCV A.C. NOPENS DE FEITEN VAN DE TENLASTELEGGINGEN A.4., A.6., A.7. EN B.5.

II. J.3.1. Nopens de respectievelijke feiten van de tenlasteleggingen A.1., A.3. tot en met A.12. (mensenhandel) in hoofde van de respectievelijke beklaagden C.L. BVBA, BVBA C.C. , BVBA M.C.B., (BVBA C.). BVBA E.C. en GCV A.C.

158. Uit het onderzoek van de stukken van het straf dossier en uit de debatten ter terechtzitting bij dit hof komt vast te staan dat de respectievelijke feiten van de tenlasteleggingen A.1., A.3. tot en met A.12. bewezen zijn gebleven. Het hof verwijst vooreerst naar (1) het correcte feitenrelaas (bladzijde 20) en de summier pertinente motieven terzake vervat in het beroepen vonnis (bladzijden 23-28), (2) het correcte overzicht van de feiten en onderzoeksresultaten (bladzijden 2-37) en de pertinente middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 08.01.2015 voor de eerste rechter neergelegde "conclusie" (bladzijden 41-58), (3) de summier pertinente middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 voor dit hof neergelegde "besluiten" (bladzijden 8-9) en (4) de pertinente middelen en argumenten van de burgerlijke partij het FEDERAAL MIGRATIECENTRUM zoals

geformuleerd in de ter terechtzitting van 18.02.2016 voor dit hof neergelegde "conclusie in beroep" (bladzijden 5-28), die alhier als hernomen warden beschouwd. Deze motieven/middelen en argumenten worden niet weerlegd door het verweer van de verdediging van de beklaagden C.L. BVBA, BVBA C.C. , BVBA M.C.B. BVBA (BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C. dat thans in graad van beroep wordt gevoerd zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 18.02.2016 neergelegde "definitieve beroepsconclusie".

159. Het hof stelt immers vast dat de door de verdediging van de beklaagden C.L. BVBA, BVBA C.C. , BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C. voor dit hof ontwikkelde middelen en argumenten zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 18.02.2016 neergelegde "beroepsconclusie" (bladzijden 43-72) —identiek zijn aan de middelen en argumenten zoals geformuleerd voor de eerste rechter in de ter terechtzitting van 08.01.2015 neergelegde "conclusie" (bladzijden 28-60) én werden door de eerste rechter (zoals voormeld), het openbaar ministerie (zoals voormeld) en de burgerlijke partij het FEDERAAL MIGRATIECENTRUM (zoals voormeld) summier weerlegd. De verdediging van de beklaagden C.L. BVBA, BVBA C.C. , BVBA M.C.B. BVBA(BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C. A.C. BVBA heeft thans in beroep geen nieuwe en/of andere argumenten aangebracht dan deze welke reeds op pertinente wijze door de eerste rechter (zoals voormeld), het openbaar ministerie (zoals voormeld) en de burgerlijke partij het FEDERAAL MIGRATIECENTRUM (zoals voormeld) werden beantwoord. De door de verdediging van de beklaagden C.L. BVBA, BVBA C.C. , BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C. aangehaalde middelen en argumenten kunnen ook dit hof niet overtuigen en zijn niet van aard om tot een andere overtuiging te leiden. Alle overige middelen en argumenten van de verdediging van de beklaagden C.L. BVBA, BVBA C.C. , BVBA M.C.B. BVBA(BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C., zoals voor dit hof aangevoerd, worden door het hof als irrelevant of niet ter zake dienend afgewezen. Zij wegens zeker niet op tegen de voormelde motieven/middelen en argumenten en zijn niet van aard om tot een andere overtuiging te leiden.
160. Bijkomend verwijst het hof naar de voormelde motieven onder randnummers 33-60 (nopens de "aannemingsconstructie"), 62-67 (nopens de toepasselijke principes/motieven van het basismisdrijf mensenhandel), 76-92 (nopens de Indicaties/aanwijzingen van mensenhandel, het materieel/moreel bestanddeel ervan en het dader/mede- daderschap) en 93 (nopens de verzwarende omstandigheden) van huidig arrest, die hier worden overgenomen en onverkort gelden in hoofde van de respectievelijke vennootschappen.

Op basis van deze motieven komt vast te staan dat de beklaagde L.S. als gemandateerde zaakvoerder van de beklaagden C.L. BVBA, BVBA C.C. en BVBA M.C.B. BVBA (BVBA C.) en als feitelijke zaakvoerder van de beklaagden BVBA E.C. en GCV A.C.(1) de diverse Nederlandstalige aannemingsovereenkomsten samen met de beklaagde V.S. heeft opgesteld namens de respectievelijke vennoot- schappen, (2) alle aannemingsovereenkomsten namens de respectievelijke vennoot- schappen

heeft ondertekend om samen met de beklaagde V.S. een "aannemingsconstructie" op te zetten en (3) zowel aan A.O. als aan de beklaagde W.D.(met behulp van N.L. als tussenpersoon namens de respectievelijke vennootschappen opgedragen om buitenlandse werk- nemers uit Bulgarije, Polen en Roemenië te ronselen, waardoor de respectievelijke vennootschappen wetens en willens rechtstreeks als dader hebben deelgenomen aan het basismisdrijf mensenhandel, minstens hebben de respectievelijke vennootschappen via de voormelde actieve handelingen van de beklaagde L.S. die namens de respectievelijke vennootschappen werden gesteld terzake als mededader wetens en willens de noodzakelijke hulp verleend, dan wel deze misdrijven rechtstreeks uitgelokt en/of bevorderd.

161. Het hof merkt in deze op dat het voormelde onder voorbehoud is van hetgeen hierna wordt overwogen met betrekking tot de toerekening van de verantwoordelijkheid aan de respectievelijke beklaagden.
162. De overige feitelijke argumenten van de verdediging van de beklaagden C.L. BVBA, BVBA C.C. , BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C. zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 18.02.2016 neergelegde "definitieve beroepsconclusie" bevatten geen redelijke of aanvaardbare elementen die dit hof tot een andere beslissing zouden kunnen dwingen. He beroepen vonnis wordt in dit opzicht bevestigd.
- II. J.3.2. Nopens de respectievelijke feiten van de tenlasteleggingen B.1.. B.5. en B.8. (huisjesmelkerij) in hoofde van de respectievelijke beklaagden C.L. BVBA, BVBA M.C.B. BVBA(BVBA C.) en GCV A.C.
163. Uit het onderzoek van de stukken van het strafdossier en uit de debatten ter terechtzitting bij dit hof komt vast te staan dat de feiten van de tenlasteleggingen B.1., B.5. en B.8. bewezen zijn gebleven. Het hof verwijst vooreerst naar (1) het correcte feitenrelaas (bladzijde 20) en de summier relevante motieven terzake vervat in het beroepen vonnis (bladzijden 23-28), (2) het correcte overzicht van de feiten en onderzoeksresultaten (bladzijden 2-37) en de relevante middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 08.01.2015 voor de eerste rechter neergelegde "conclusie" (bladzijde 59) en (3) de summier relevante middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 voor dit hof neergelegde "besluiten" (bladzijden 10-11), die alhier als hernoemen worden beschouwd. Deze motieven/middelen en argumenten worden niet weerlegd door het verweer van de verdediging van de beklaagden C.L. BVBA, BVBA M.C.B. (BVBA C.) en GCV A.C. thans in graad van beroep wordt gevoerd zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 18.02.2016 neergelegde "definitieve beroepsconclusie".
164. Bijkomend verwijst het hof naar de voormelde motieven onder randnummers 33-60 (nopens de "aannemingsconstructie"), 68-72 (nopens de toepasselijke principes/motieven van het basismisdrijf huisjesmelkerij), 98-132 (nopens de indicaties/aan- wijzingen van huisjesmelkerij toegepast op de diverse

woningen/wooncontainers, het materieel/moreel bestanddeel ervan en het dader/mededaderschap) en 133 (nopens de verzwarende omstandigheid) van huidig arrest, die hier worden overgenomen onverkort gelden in hoofde van de respectievelijke vennootschappen.

165. Op basis van deze motieven komt vast te staan dat de beklaagde L.S. als gemandateerde zaakvoerder van de beklaagden C.L. BVBA en BVBA M.C.B. BVBAB (BVBA C.) en als feitelijke zaakvoerder van de beklaagde GCV A.C. (1) de diverse huurovereenkomsten ofwel als verhuurder dan wel als huurder afwisselend met de beklaagde V.S. namens de respectievelijke vennootschappen heeft ondertekend, (2) de diverse verhuurfacturen nopens de wooncontainers namens de beklaagde BVBA M.C.B. BVBA (BVBA C.) dienstig voor de boekhouding afwisselend met de beklaagde V.S. heeft opgesteld, (3) de buitenlandse werknemers uit Bulgarije, Polen en Roemenië namens de respectievelijke vennootschappen in de kwestieuze woningen/wooncontainers heeft gehuisvest en (4) zowel aan A.O. als aan de beklaagde W.D.(met behulp van N.L.) als tussenpersoon namens de respectievelijk vennootschappen toegelaten/opgedragen dat deze buitenlandse werknemers In de kwestieuze woningen/wooncontainers worden gehuisvest, waardoor de respectievelijke vennootschappen wetens en willens rechtstreeks als dader hebben deelgenomen aan het basismisdrijf huisjesmelkerij, minstens hebben de respectievelijke vennootschappen via de voormelde actieve handelingen van de beklaagde L.S. die namens de respectievelijke vennootschappen werden gesteld terzake als mededader wetens en willens de noodzakelijke hulp verleend, dan wel deze misdrijven rechtstreeks uitgelokt en/of bevorderd.
166. Het hof merkt in deze op dat het voormelde onder voorbehoud is van hetgeen hierna wordt overwogen met betrekking tot de toerekening van de verantwoordelijkheid aan de respectievelijke beklaagden.
167. De overige feitelijke argumenten van de verdediging van de beklaagden C.L. BVBA, BVBA M.C.B. BVBA (BVBA C.) en GCV A.C. zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 18.02.2016 neergelegde "definitieve beroepsconclusie" bevatten geen redelijke of aanvaardbare elementen die dit hof tot een andere beslissing zouden kunnen dwingen. Het beroepen vonnis wordt in dit opzicht bevestigd.
- II. J.3.3. Nopens de respectievelijke feiten van de tenlasteleggingen C.2., G, H, I, J, K, L en M (sociaalstrafrechtelijke inbreuken) als werkgever In hoofde van de respectievelijke beklaagden BVBA C.L. en BVBA E.C.
168. In deze worden de beklaagden C.L. BVBA en BVBA E.C. vervolgd als werkgever.
- II. J.3.3.a. Nopens het materieel bestanddeel van de sociaal strafrechtelijke feiten van de tenlasteleggingen C.2., G, H, I wat betreft B.B., K wat betreft B.B., L wat betreft .B. en M wat betreft B.B.

169. Uit het onderzoek van de stukken van het strafdossier en uit de debatten ter terechtzitting bij dit hof komt vast te staan dat — in tegenstelling tot wat de eerste rechter oordeelde — het materieel bestanddeel van de feiten van de tenlasteleggingen C.2., G, H, I wat betreft B.B., K wat betreft B.B., L wat betreft B.B. en M wat betreft B.B. thans niet bewezen is gebleven.
170. Het hof verwijst naar de correcte middelen en argumenten zoals geformuleerd door de verdediging van de beklaagden BVBA C.L. en BVBA E.C. in de ter terechtzitting van 18.02.2016 neergelegde "definitieve beroepsconclusie" (bladzijden 84-97, met uitzondering van de motieven vermeld onder titel "3. Er is geen sprake van zelfstandige medewerkers"), die alhier worden overgenomen. In deze heeft de verdediging van de beklaagden BVBA C.L. en BVBA E.C. voor dit hof een geloofwaardig en aannemelijk verweer gevoerd, terwijl dit verweer door het openbaar ministerie niet (op een aannemelijke wijze) werd ontzenuwd/weerlegd. De beklaagde BVBA E.C. zal dan ook hierna worden ontslagen van rechtsvervolging voor de feiten van de tenlastelegging G. De beklaagde BVBA E.C. zal dan ook hierna worden ontslagen van rechtsvervolging voor de feiten van de tenlasteleggingen C.2., H, I wat betreft B.B., K wat betreft B.B., L wat betreft B.B. en M wat betreft B.B.
171. Het beroepen vonnis wordt in dit opzicht gewijzigd.

II. J.3.3.b. Nopens het materieel bestanddeel van de sociaal strafrechtelijke feiten van de tenlasteleggingen I voor het overige, J, K voor het overige. L voor het overige en M voor het overige

172. Uit het onderzoek van de stukken van het strafdossier en uit de debatten ter terechtzitting bij dit hof komt vast te staan dat het materieel bestanddeel van de feiten van de tenlasteleggingen I voor het overige, J, K voor het overige, L voor het overige en M voor het overige bewezen is gebleven.
173. Het hof verwijst naar de respectievelijke de visu vaststellingen van de sociale inspectie die gelden tot het bewijs van het tegendeel zoals vermeld in de respectievelijke processen-verbaal enerzijds en naar het gegeven dat de verdediging van de beklaagde BVBA E.C. ter zake geen betwisting voert.
174. Het hof merkt in deze op dat het voormelde onder voorbehoud is van hetgeen hierna wordt overwogen met betrekking tot de toerekening van de verantwoordelijkheid aan de respectievelijke beklaagden.
175. Het beroepen vonnis wordt in dit opzicht bevestigd.
- II. 1.3.3.c. Nopens het moreel bestanddeel van de sociaal strafrechtelijke feiten van de tenlasteleggingen I voor het overige, J, K voor het overige, L voor het overige en M voor het overige

176. Het hof verwijst in deze naar de voormelde motieven onder randnummers 142-148 van huidig arrest, die hier worden overgenomen en onverkort gelden in hoofde van de beklagde BVBA E.C.
177. Uitgaande van de bewezen verklaarde materiële bestanddelen van de voormelde respectievelijke tenlasteleggingen leidt het hof thans het bewijs af van de morele bestanddelen van de voormelde respectievelijke tenlasteleggingen in hoofde van de beklagde BVBA E.C. De verdediging van de beklagde BVBA E.C. heeft In deze niet op geloofwaardige en aanneembare wijze een rechtvaardigings- of schulditsluitingsgrond naar voor gebracht.

II. J.4. WAT BETREFT DE TOEREKENING VAN DE VERANTWOORDELIJK IN HET LICHT VAN DE TOEPASSELIJKE ALGEMENE PRINCIPES INZAKE DE ZOGENAAMDE “SAMENLOPEN” VAN VERANTWOORDELIJKHEDEN TUSSEN DE NATUURLIJKE PERSONEN EN DE RECHTSPERSONEN

178. Wat betreft de respectievelijke feiten van de tenlasteleggingen A (mensenhandel) en B (huisjesmelkerij) worden de respectievelijke beklagden (natuurlijk) personen en rechtspersonen vervolgd als dader/mededader.
179. Wat betreft de respectievelijke feiten van de tenlasteleggingen C, D, G, H, I, J, K, L en (sociaalstrafrechtelijke inbreuken) warden de respectievelijke beklagden natuurlijke personen vervolgd als lasthebber en de rechtspersonen als werkgever.

II. J.4.1. Nopens de toepasselijke algemene principes

180. De voormelde woorden dader/mededader en werkgever/lasthebber/aangestelde laten een “gecumuleerde” aansprakelijkheid toe. Bij gecumuleerde aansprakelijkheid kunnen thans — rekening houdend met de van kracht zijnde wetsbepalingen, inzonderheid de wet van 04.05.1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen (B.S. 22.06.1999) — zowel de werkgever (rechtspersoon of natuurlijk persoon) als de aangestelde of de lasthebber (natuurlijke personen) worden vervolgd. De wetsbepalingen sluiten geenszins uit dat verschillende personen verantwoordelijk kunne zijn, wanneer de facto wordt vastgesteld dat zij een fout hebben begaan. Hetzelfde geldt trouwens ook bij zogenaamde "onopzettelijke" misdrijven, bij dewelke al evenzeer meerdere personen kunnen worden vervolgd. Alle personen die foutief hebben gehandeld kunnen worden vervolgd en veroordeeld. De fout van de ene verdwijnt niet noodzakelijkerwijze door de fout van de andere.
181. Deze opvatting laat de feitenrechter toe ten voile rekening te houden met de specifieke omstandigheden van de zaak, mede gelet op het beginsel dat bij het onderzoek in strafzaken de strafrechter vóór alles de werkelijkheid in aanmerking moet nemen, zonder gebonden te zijn door de bepalingen opgenomen in statuten of andere

maatschappelijke stukken. Aldus kunnen eveneens in bepaalde gevallen misbruiken inzake verschuiving van aansprakelijkheid door onderlinge overeenkomsten, waardoor uiteindelijk niemand meer zou kunnen worden veroordeeld, op efficiënte en effectieve manier warden bestreden. Een strikt formalistisch standpunt aannemen, zonder rekening te houden met de concrete situatie en de handelingen van de actoren die het voorwerp uitmaken van vervolging en beoordeling, riskeert te resulteren in een volledig buiten werking stellen van de sociaalrechtelijke, beschermende wetsbepalingen. In een materie die de openbare orde aanbelangt is dergelijke handelwijze niet toegelaten.

182. De voormelde wet van 04.05.1999, die een zelfstandige verantwoordelijkheid voor de rechtspersoon heeft ingevoerd, heeft aan deze opvatting geenszins wijzigingen aangebracht. Ook de bepalingen van de voormelde wet laten geenszins toe te stellen dat actueel enkel de rechtspersoon zou kunnen worden vervolgd en veroordeeld zo het een misdrijf betreft dat voldoet aan artikel 5, eerste lid Strafwetboek. Dergelijk standpunt vindt geen steun in de wet. Verdere doortrekking van dit standpunt dreigt de preventie van criminaliteit bij de natuurlijke personen die werkzaam zijn binnen de onderneming (rechtspersoon) volkomen te doen verdwijnen.
183. Vroeger werd reeds gesteld dat natuurlijke personen, voor strafbare feiten gepleegd in het kader van een onderneming, persoonlijk strafrechtelijk aansprakelijk kunnen worden gehouden wanneer uit de feitelijke elementen blijkt dat zij "enige invloed konden aanwenden om de overtredingen van de wetten te voorkomen of te beletten" (zie en. vergelijk Cass. 09.10.1984, Arr. Cas, 225 en Antwerpen, 8ste kamer, 10.04.1992, Belgian Refining Corp, geciteerd in Faure, M., "De strafrechtelijke toerekening van milieudelicten", Antwerpen, Maklu, 1992, 27). Daaruit kan warden afgeleid dat de strafrechtelijke aansprakelijkheid van de rechtspersoon in beginsel kan warden gecumuleerd met de aansprakelijkheid van de natuurlijke persoon, waarbij echter in hoofde van deze laatste moet warden nagegaan of hij enige invloed kon aanwenden om de overtredingen van de wet te voorkomen of te beletten". Natuurlijke personen zijn als dusdanig niet a priori vrij van strafrechtelijke verantwoordelijkheid.
184. De voormelde wet van 04.05.1999 heeft in dit opzicht een eigen regeling ingevoerd (zie artikel 5, tweede lid Strafwetboek) die zijn invloed kan laten gelden in de fase van de berechting en de veroordeling (niet in deze van de vervolging). De beoordeling in concreto door de feitenrechter van dit aspect van de zaak kan niet voldoende worden benadrukt. Zoals hierna zal worden aangetoond en overwogen spelen de specifieke omstandigheden van de zaak daarbij een determinerende rol. Het respectievelijke aandeel van de natuurlijke persoon en de rechtspersoon in de realisering van het misdrijf moeten in aanmerking warden genomen.
185. Artikel 5, tweede lid Strafwetboek kan enkel worden toegepast "wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk wordt gesteld uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon". Door dergelijke libellering werd het aantal gevallen, waarin de niet-samenloop mogelijk wordt gemaakt, drastisch ingekrompen.

Alle gevallen waarin de rechtspersoon verantwoordelijk wordt gesteld, niet-uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerd persoon, worden wél aan de regel van de samenloop onderworpen.

186. De rechtspersoon en de natuurlijke persoon kunnen niet meer van het principe van de niet-samenloop genieten, wanneer een misdrijf, gepleegd door een natuurlijke personen , ook verband houdt met een gebrek in de structuur van de rechtspersoon, waardoor de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon niet alleen door de daad van de natuurlijke persoon in het gedrang kan worden gebracht. Zodra de rechtspersoon en eigen fout heeft begaan, waardoor haar strafrechtelijke verantwoordelijkheid rechtstreeks in het gedrang kan worden gebracht, kan de rechtspersoon zijn strafrechtelijke verantwoordelijk niet ontlopen door aan te voeren dat de natuurlijke persoon een zwaardere fout heeft begaan.
187. In aansluiting bij hetgeen het hof hoger heeft uiteengezet nopens het moreel bestanddeel van de misdrijven die in casu voorwerp zijn van beoordeling, overweegt het hof alhier bijkomend zoals hierna aangegeven
188. Conform de voormelde wet van 04.05.1999 kunnen de rechtspersoon en de natuurlijke persoon samen veroordeeld worden, wanneer, volgens de tweede zin van artikel 5, tweede lid Strafwetboek, de natuurlijke persoon het strafbare feit "wetens en willens" heeft gepleegd.
189. Men moet als dusdanig kijken naar de concrete ingesteldheid van de natuurlijke persoon op het moment van het plegen van het misdrijf. indien een natuurlijke persoon een misdrijf uit loutere onzorgvuldigheid of nalatigheid pleegt, kan hij eventueel zijn strafrechtelijke verantwoordelijkheid ontlopen door aan te tonen dat de rechtspersoon een zwaardere fout heeft begaan. Indien een natuurlijke persoon echter "wetens en willens," is opgetreden" (zie het woord "optreden" in de aanhef van artikel 5, tweede lid Strafwetboek), kan hij geen beroep doen op deze strafuitsluitingsgrond (zie en vergelijk Cass. 10.02.2010, N.C. 2010, afl. 5, 293). Aldus kan een natuurlijke persoon, samen met de rechtspersoon, veroordeeld worden voor een misdrijf dat hij in concreto "wetens en willens" heeft gepleegd, hoewel de wet zelf helemaal een loutere nalatigheid als moreel element in de misdrijfomschrijving vereist of zelfs helemaal de vereiste schuldvorm niet preciseerd in de misdrijfomschrijving. De gezamenlijke veroordeling met de verantwoordelijke rechtspersoon is een mogelijkheid, doch geen verplichting voor de rechter. Ofwel de rechtspersoon, ofwel de natuurlijke persoon, ofwel beiden kunnen worden veroordeeld. De term "wetens" betekent dat de dader niet heeft gedwaald, de term "willens" dat de dader niet onder dwang heeft gehandeld.
190. Wanneer men het bestanddeel "wetens en willens" zou gelijkschakelen met "algemeen opzet", zoals de rechtspraak dat interpreteert, heeft het geen onderscheidend vermogen meer ten opzichte van "nalatigheid" zoals de wetgever dit bedoelde.
191. Ter beoordeling van dit aspect van de zaak is niet enkel meer de wettelijke kwalificatie bepalend. Ook de vraag of de natuurlijke persoon feitelijk "willens en wetens" heeft

gehandeld moet worden nagegaan. Het "opzettelijk" karakter van het misdriemoet in dit kader niet warden beoordeeld in functie van de wettelijke kwalificatie van het misdrijf, doch wel in concreto, vanuit de natuurlijke persoon en diens concrete ingesteldheid op het ogenblik van het begaan van het strafbare feit. Deze zienswijze wordt gesteund op een letterlijke lezing van de wet. Aangezien de tweede zin van artikel 5, tweede lid Strafwetboek duidelijk is, hoeft de wet niet te worden geïnterpreteerd aan de hand van de parlementaire voorbereiding (DE NAUW, A. en DERUYCK, E., "De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen", R.W., 1999-2000, 897-914, 906). Het Hof sluit zich alhier aan bij deze laatste opvatting.

192. Uit artikel 5 Strafwetboek volgt dat het niet volstaat dat de rechter vaststelt dat de natuurlijke persoon een fout wetens en willens heeft gepleegd. Hij moet tevens bij de rechtspersoon de fout vaststellen. De strafrechtelijke verantwoordelijkheid staat pas vast indien de verwezenlijking van het misdrijf hetzij volgt uit een wetens en willens genomen beslissing binnen de rechtspersoon, hetzij het gevolg is van een binnen deze rechtspersoon gepleegde nalatigheid. Voor het vaststellen van dit moreel bestanddeel kan de rechter steunen op de gedragingen van de bestuursorganen van de rechtspersoon of haar gezagdragers, die onder meer een natuurlijke persoon kunnen zijn (zie en vergelijk Cass., 23.09.2008, T. Strafr, 2009, afl. 1, 24.).

II. J.4.2. Nopens de toepassing van de voormelde algemene principes bil de beklaagden L.S. , V.S., BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.G.

193. Uit de stukken van het strafdossier komt vast te staan dat het maatschappelijk doel van de beklaagden BVBA C.L., BVBA M.C.B. BVBA(BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C. onder meer bestaat in het kweken van champignons. De beklagde L.S. is gemandateerde zaakvoerder van de beklaagden BVBA C.L., BVBA C.C. M.C.B. (BVBA C.) en feitelijke zaakvoerder van de beklaagden BVBA E.C. en GCV A.C. De beklagde V.S. is gemandateerde zaakvoerder van de beklaagden BVBA C.C. en BVBA M.C.B. (BVBA C.) en feitelijke zaakvoerder van de beklagde GCV A.C.

194. Zowel de beklagde L.S als de beklagde V.S. drijven hun handel door middel van de beklaagden BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. BVBA(BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C. Het succes van hun activiteit is vitaal en bepalend voor de belangen van de beklaagden BVBA C.L., BVBA C.C., M.C.B. BVBA (BVBA C.), BVBA

E.C. en GCV A.C. Zowel de tewerkstelling van de buitenlandse werknemers In de omstandigheden zoals voormeld binnen de vennootschappen als hun huisvesting in de omstandigheden zoals voormeld en dit in de onmiddellijke nabijheid van de diverse vestigingen van de vennootschappen greep blijkens de concrete omstandigheden plaats in het kader van de normale kweek- en plukactiviteiten van de vennootschappen en werden als dusdanig ontegensprekelijk voor rekening van de vennootschappen gepleegd. De bewezen gebleven respectievelijke feiten van de tenlasteleggingen A.1.,A.3., tot en met A.12. (mensenhandel) in hoofde van de respectievelijke beklagden BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C. en

GCV A.C., de respectievelijke feiten van de tenlasteleggingen B.1., B.5. en B.8. (huisjesmelkerij) in hoofde van de respectievelijke beklaagden BVBA C.L., BVBA M.C.B. BVBA(BVBA C.) en GCV A.C. en de respectievelijke sociaal strafrechtelijke feiten van de tenlasteleggingen I voor het overige, J, K voor het overige, L voor het overige en M voor het overige in hoofde van de beklaagde BVBA E.C., hebben eveneens een intrinsiek verband met de verwezenlijking van „haar doel of de waarneming van haar belangen, minstens werden deze misdrijven, zoals blijkt uit concrete omstandigheden, voor haar rekening gepleegd, zodat de respectievelijke beklaagden BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C. terzake strafrechtelijk verantwoordelijk, open worden gesteld. Bovendien blijkt duidelijk dat de voormelde bewezen gebleven tenlasteleggingen een duidelijk fout uitmaken in het beleid van de onderscheiden rechtspersonen. Organisatorisch waren niet de nodige voorzieningen getroffen teneinde de wettelijke normen inzake arbeid/tewerkstelling, huisvesting en sociaal recht van de buitenlandse werknemers na te leven. De respectievelijke beklaagden BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C. hebben in deze nagelaten om een voldoende adequaat, structureel en doortastend beleid te voeren. In die omstandigheden is nopens de respectievelijke feiten van de tenlasteleggingen A.1., A.3. tot en met A.12. (mensenhandel), B.1., B.5. en B.8. (huisjesmelkerij) en I voor het overige, K voor het overige, L voor het overige en M voor het overige (sociaalstrafrechtelijke inbreuken), zowel het materieel als het moreel element in hoofde van de respectievelijke beklaagden BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C. verenigd.

II. J.5. WAT BETREFT DE BEKLAAGDE W.D. NOPENS DE FEITEN VAN DE TENLASTELEGGINGEN A.3. TOT EN MET A.5., A.8., A.10. TOT EN MET A.12., B.2., B.3., B.6. TOT EN MET B.9., F.1. EN F.2,

III. J.5.1. Nopens de feiten van de tenlasteleggingen A.3. tot en met A.5., A.8.. A.10. tot en met A.12 (mensenhandel)

195. Uit het onderzoek van de stukken van het strafdossier en uit de debatten ter terechtzitting bij dit hof komt vast te staan dat de feiten van de tenlasteleggingen A.3. tot en met A.5., A.8., A.10. tot en met A.12 bewezen zijn gebleven. Het hof verwijst vooreerst naar (1) het correcte feitenrelaas (bladzijde 20) en de summier relevante motieven terzake vervat in het beroepen vonnis (bladzijden 23-28), (2) het correcte overzicht van de feiten en onderzoeksresultaten (bladzijden 2-37) en de relevante middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 08.01.2015 voor de eerste rechter neergelegde "conclusie" (bladzijden 41-58), (3) de summier relevante middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 voor dit hof neergelegde "besluiten" (bladzijden 8-9) en (4) de relevante middelen en argumenten van de burgerlijke partij het FEDERAAL MIGRATIECENTRUM zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 18.02.2016 voor dit hof neergelegde "conclusie in beroep" (bladzijden 5-28), die alhier als hernomen worden beschouwd. Deze

motieven/middelen en argumenten worden niet weerlegd door het verweer van de verdediging van de beklaagde W.D. dat thans in graad van beroep wordt gevoerd zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "conclusie".

196. Het hof stelt immers vast dat de door de verdediging van de beklaagde W.D. voor dit hof ontwikkelde middelen en argumenten — zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "conclusie" (bladzijden 6-11) identiek zijn aan de middelen en argumenten zoals geformuleerd voor de eerste rechter in de ter terechtzitting van 08.01.2015 neergelegde "conclusie" (bladzijden 2-5) én werden door de eerste rechter (zoals voormeld), het openbaar ministerie (zoals voormeld) en de burgerlijke partij het FEDERAAL MIGRATIECENTRUM (zoals voormeld) summier weerlegd. De verdediging van de beklaagde W.D. heeft thans in beroep geen nieuwe en/of andere argumenten aangebracht dan deze welke reeds op pertinente wijze door de eerste rechter (zoals voormeld), het openbaar ministerie (zoals voormeld) en de burgerlijke partij het FEDERAAL MIGRATIECENTRUM (zoals voormeld) werden beantwoord. De door de verdediging van de beklaagde W.D. aangehaalde middelen en argumenten kunnen ook dit hof niet overtuigen en zijn niet van aard om tot een andere overtuiging te leiden. Alle overige middelen en argumenten van de verdediging van de beklaagde W.D., zoals voor dit hof aangevoerd, warden door het hof als irrelevant of niet ter zake dienend afgewezen. Zij wegen zeker niet op tegen de voormelde motieven/middelen en argumenten en zijn niet van aard om tot een andere overtuiging te leiden.
197. Bijkomend verwijst het hof naar de voormelde motieven onder randnummers 33-60 (nopens de "aannemingsconstructie"), 62-67 (nopens de toepasselijke principes/motieven van het basismisdrijf mensenhandel), 76-92 (nopens de indicaties/aanwijzingen van mensenhandel), het materieel/moreel bestanddeel ervan en het dader/mede- daderschap) en 93 (nopens de verzwarende omstandigheden) van huidig arrest, die hier worden overgenomen en onverkort gelden in hoofde van de beklaagde W.D. Naar het oordeel van het hof heeft de beklaagde W.D. door (1) de Poolse aannemingsovereenkomsten op te stellen, (2) alle aannemingsovereenkomsten ofwel als zaakvoerder van WG P.Z. SP ofwel in eigen naam voor P.F.W.D. (PFDW) te ondertekenen om een "aannemingsconstructie" op te zetten en (3) in opdracht van de beklaagde L.S (met behulp van N.L.) als tussenpersoon de buitenlandse werknemers uit Polen en Roemenië te ronselen, wetens en willens rechtstreeks als dader deelgenomen aan het basismisdrijf mensenhandel, minstens heeft de beklaagde W.D. via de voormelde actieve handelingen terzake als mededader wetens en willens de noodzakelijke hulp verleend, dan wel deze misdrijven rechtstreeks uitgelokt en/of bevorderd. De overige feitelijke argumenten van de verdediging van de beklaagde W.D. zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "conclusie" bevatten geen redelijke of aanvaardbare elementen die dit hof tot een andere beslissing zouden kunnen dwingen. Het beroepen vonnis wordt in dit opzicht bevestigd.

198. Het hof kan evenmin ingaan op het verzoek van de beklaagde W.D. om in deze de zwaarste fout toe te rekenen aan de vennootschap WG P.Z. SP, vermits deze vennootschap niet vervolgd werd voor de feiten van de tenlasteleggingen A.3. tot en met A.5., A.8. en A.10.. Voor de feiten van de tenlasteleggingen A.11. en A.12. stelt het hof vast dat — bij gebreke aan hoger beroep uitgaande van de beklaagde WG P.Z. SP en bij gebreke aan hoger beroep uitgaande van het openbaar ministerie lastens de beklaagde WG P.Z. SP — de beklaagde WG P.Z. SP. thans in deze zaak niet betrokken is.

III. J.5.2. Nopens de feiten van de tenlasteleggingen B.2., B.3., B.6. tot en met B.9. (huisjesmelkerij)

199. Uit het onderzoek van de stukken van het strafdossier en uit de debatten ter terechtzitting bij dit hof komt vast te staan dat de feiten van de tenlasteleggingen B.2., B.3., B.6., B.8. tot en met B.9. bewezen zijn gebleven. Het hof verwijst vooreerst naar (1) het correcte feitenrelaas (bladzijde 20) en de summier relevante motieven terzake vervat in het beroepen vonnis (bladzijden 23-28), (2) het correcte overzicht van de feiten en onderzoeksresultaten (bladzijden 2-37) en de pertinente middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 08.01.2015 voor de eerste rechter neergelegde "conclusie" (bladzijde 59) en (3) de summier relevante middelen en argumenten van het openbaar ministerie zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 voor dit hof neergelegde "besluiten" (bladzijden 10-11), die alhier als hernomen worden beschouwd. Deze motieven/middelen en argumenten worden niet weerlegd door het verweer van de verdediging van de beklaagde W.D. dat thans in graad van beroep wordt gevoerd zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "conclusie".

200. Bijkomend verwijst het hof nopens de feiten van de tenlasteleggingen B.2., B.3., B.8. en B.9. naar de voormelde motieven onder randnummers 33-60 (nopens de "aannemingsconstructie"), 68-72 (nopens de toepasselijke principes/motieven van het basismisdrijf huisjesmelkerij), 98-132 (nopens de indicaties/aanwijzingen van huisjesmelkerij toegepast op de diverse woningen/wooncontainers, het materieel/moreel bestanddeel ervan en het dader/mededaderschap) en 133 (nopens de verzwarende omstandigheid) van huidig arrest, die hier worden overgenomen en onverkort gelden in hoofde van de beklaagde W.D.

201. Bijkomend motiveert het hof nopens de feiten van de tenlasteleggingen B.6. en B.7. als volgt.

II. J.5.2.a. Nopens de woning gelegen te (...):

(...)

II. J.5.3. Nopens de feiten van de tenlasteleggingen F.1. en F.2. (sociaalstrafrechtelijke inbreuken) als lasthebber

211. Gelet op de respectievelijke functie die de beklaagde W.D. in de vennootschap WG P.Z. SP heeft bekleed (zaakvoerder) wordt de beklaagde W.D. in deze vervolgd als lasthebber van de vennootschap.
212. Uit het onderzoek van de stukken van het strafdossier en uit de debatten ter terechtzitting bij dit hof komt vast te staan dat het materieel bestanddeel van de feiten van de tenlasteleggingen F.1. en F.2. bewezen is gebleven.
213. Het hof verwijst naar de respectievelijke de visu vaststellingen van de sociale inspectie zoals vermeld in het proces-verbaal (P1/02/233378/239/135-09) van 09.07.2009. Hieruit blijkt dat op 22.12.2008 omstreeks 09.30 uur een controle werd uitgevoerd en dat de enige buitenlandse werknemer vermeld onder de tenlastelegging F.1. én de drie buitenlandse werknemers vermeld onder de tenlastelegging F.2. in de vestiging gelegen te (...) aan het werk waren. Voor de 3 buitenlandse werknemers vermeld onder de tenlastelegging F.2. was de Limosa-melding laattijdig. Voor de ene buitenlandse werknemer vermeld onder de tenlastelegging F.1. was er geen Limosa-melding (stukken 7682-7685, Karton X strafdossier). Deze vaststellingen gelden tot het bewijs van het tegendeel, wat door de verdediging van de beklaagde W.D. niet wordt geleverd. De thans voorgelegde stukken nopens de 3 buitenlandse werknemers vermeld onder de tenlastelegging F.2. bewijzen precies dat de Limosa-melding laattijdig werd gedaan (namelijk respectievelijk om 11.52 uur en 12.36 uur), zijnde manifest nà het aanvatten van het werk zoals vastgesteld om 09.30 uur. De overige feitelijke argumenten van de verdediging van de beklaagde W.D. zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "conclusie" bevatten geen redelijke of aanvaardbare elementen die dit hof tot een andere beslissing zouden kunnen dwingen. Het beroepen vonnis wordt in dit opzicht bevestigd.
214. Het hof kan evenmin ingaan op het verzoek van de beklaagde W.D. om in deze de zwaarste fout toe te rekenen aan de vennootschap WG P.Z. SP vermist deze vennootschap niet vervolgd werd voor de feiten van de tenlastelegging F.2. Voor de feiten van de tenlastelegging F.1. stelt het hof vast dat — bij gebreke aan hoger beroep uitgaande van de beklaagde WG P.Z. SP en bij gebreke aan hoger beroep uitgaande van het openbaar ministerie lastens de beklaagde WG P.Z. SP— de beklaagde WG P.Z. SP thans In deze zaak niet betrokken is.

II. K. NOPENS DE STRAFMAAT IN HOOFDE VAN DE BEKLAAGDEN L.S., V.S., BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C., GCV. A.C. en D.W.

215. De respectievelijke bewezen gebleven feiten in hoofde van de respectievelijke beklaagden, namelijk voor (1) L.S.: A.1. tot en met A.12., B.1. tot en met B.5., B.8. tot en met B.10., C.4 wat betreft A.C. en A.S. SUTA, D.3. wat betreft A.C en A.S., G, I behalve B.B., J, K behalve B.B., L behalve B.B. en M behalve B.B., (2) V.S.: A.1., A.4., A.6. tot en met A.9., A.12., B.1. tot en met B.5., B.8. en B.10., (3) BVBA C.L.: A.3. tot en met A.5., A.8. tot en met A.11. en B.1. (4) BVBA C.C.: A.8. en A.9., (5) BVBA M.C.B. (BVBA C.): A.1., A.8., A.12. en B.8., (6) BVBA E.C.: A.5., A.6., A.8.,

A.9., I behalve B.B., J, K behalve B.B., L behalve B.B. en M behalve B.B. (7) GCV A.C.: A.4., A.6., A.7. en B.5. en (8) W.D.: A.3. tot en met A.5., A.8., A.10. tot en met A.12., B.2., 8.3., B.6., B.8., B.9., F.1. en F.2., zijn in hoofde van elke beklaagde met elkaar verbonden door eenheid van misdadig opzet, zodat overeenkomstig artikel 65, lid 1 Strafwetboek in hoofde van elke beklaagde slechts één straf dient opgelegd te worden, namelijk de zwaarste.

216. Het hof vestigt de aandacht op het vaststaand en aangenomen gegeven dat de redelijke termijn werd overschreden (zie randnummer 20 van huidig arrest).
217. De straf moet warden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen gebleven feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden L.S., V.S., BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C., GCV A.C. en W.D. zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover het hof gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden L.S., V.S., C.L. BVBA, BVBA C.C., BVBA M.C.B. BVBA (BVBA C.), BVBA E.C., GCV A.C. en W.D. ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken,
218. Wat de straftoemeting betreft verwijst het hof vooreerst naar de per beklaagde respectievelijke pertinente motieven in het beroepen vonnis en meer in het bijzonder in hoofde van (1) L.S. (bladzijden 29-30), (2) V.S. (bladzijden 32-33), (3) BVBA C.L. (bladzijde 33), BVBA C.C. (bladzijden 33-34), BVBA M.C.B. (BVBA C.) (bladzijde 34), BVBA E.C. (bladzijde 35), GCV A.C. (bladzijden 35-36) en W.D.(36), die hier worden overgenomen.
219. De verdediging van de beklaagden L.S., V.S., BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C., GCV A.C. en W.D. vraagt ofwel in hun respectievelijke besluiten ofwel op de terechtzittingen van 18.02.2016, 21.04.2016 en 20.10.2016 de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling. Het hof is van oordeel dat de voormelde beklaagden niet in aanmerking komen voor dergelijke gunste, gelet op (1) de ernst en de veelvuldigheid van de feiten, (2) de duur van de feiten, (3) het feit dat de beklaagden niet aantonen dat een veroordeling zijn/haar sociale reclassering zou belemmeren op een wijze dewelke niet in verhouding staat tot de ernst van de feiten en (4) het feit dat de hierna bepaalde straf meer aangewezen is om de beklaagden de ernst van de feiten te doen inzien en hem/haar ertoe aan te zetten zich in de toekomst te onthouden van het plegen van analoge of andere misdrijven.
220. Thans komt het naar het hof passend voor om de beklaagde L.S. — bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering — te veroordelen tot een geldboete van 2.000 euro. Mocht er geen overschrijding geweest zijn van de redelijke termijn zou een hoofdgevangenisstraf en een hogere geldboete gepast geweest zijn. Deze opgelegde geldboete zal thans slechts gelden voor de bewezen gebleven feiten van de tenlasteleggingen A.1. tot en met A.12., B.1. tot en met B.5., B.8. tot en met

B.10., C.4 wat betreft C.A. en S.A., D.3. wat betreft C.A. en S.A., G, I behalve B.B., K behalve B.B., L behalve B.B. en M behalve B.B.

221. Thans komt het naar het hof passend voor om de beklaagde V.S. — bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering — te veroordelen tot een geldboete van 625 euro. Mocht er geen overschrijding geweest zijn van de redelijke termijn zou een hoofdgevangenisstraf en een hogere geldboete gepast geweest zijn. Deze opgelegde geldboete zal thans slechts gelden voor de bewezen gebleven feiten van de tenlasteleggingen A.1., A.4., A.6. tot en met A.9., A.12., B.1. tot en met B.5., B.8. en B.10..
222. Thans komt het naar het hof passend voor om de beklaagde BVBA C.L. — bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering — te veroordelen tot een geldboete van 2.000_emme,Mocht er geen overschrijding geweest zijn van de redelijke termijn zou een hogere geldboete gepast geweest zijn. Deze opgelegde geldboete zal thans slechts gelden voor de bewezen gebleven feiten van de tenlasteleggingen A.3. tot en met A.5., A.8. tot en met A.11. en B.1.
223. Thans komt het naar het hof passend voor om de beklaagde BVBA C.C. bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering — te veroordelen tot een geldboete van 2.000 euro. Mocht er geen overschrijding geweest zijn van de redelijke termijn zou een hogere geldboete gepast geweest zijn. Deze opgelegde geldboete zal thans slechts gelden voor de bewezen gebleven feiten van de tenlasteleggingen A.8. en A.9.
224. Thans komt het naar het hof passend voor om de beklaagden BVBA M.C.B. (BVBA C.) - bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - te veroordelen tot een geldboete van 2.000 euro. Mocht er geen overschrijding geweest zijn van de redelijke termijn zou een hogere geldboete gepast gewent zijn. Deze opgelegde geldboete zal thans slechts gelden voor de bewezen gebleven feiten van de tenlasteleggingen A.1., A.8., A.12. en B.8.
225. Thans komt het naar het hof passend voor om de beklaagden BVBA E.C. - bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - te veroordelen tot een geldboete van 2.000 euro. Mocht er geen overschrijding geweest zijn van de redelijke termijn; zou een hogere geldboete gepast geweest zijn. Deze opgelegde geldboete zal thans slechts gelden voor de bewezen gebleven feiten van de tenlasteleggingen A.5., A.6., A.8., A.9., I behalve B.B., J, K behalve B.B., L behalve B.B. en M behalve B.B.
226. Thans komt het naar het hof passend voor om de beklaagden GCV A.C.- bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - te veroordelen tot een geldboete van 2.000 euro. Mocht er geen overschrijding geweest zijn van de redelijke termijn zou een hogere geldboete gepast geweest zijn. Deze opgelegde geldboete zal thans slechts gelden voor de bewezen gebleven feiten van de tenlasteleggingen A.4., A.6., A.7. en B.5.

227. Thans komt het naar het hof passend voor om de beklaagde W.D.- bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - te veroordelen tot een geldboete. van 1.500 euro. Mocht er geen overschrijding geweest zijn van de redelijke termijn zou een hoofdgevangenisstraf en een hogere geldboete gepast geweest zijn. Deze opgelegde geldboete zal thans slechts gelden voor de bewezen gebleven fielten van de tenlasteleggingen A.3. tot en met A.5., A.8., A.10. tot en met A.12., B.2., B.3., B.6., 8.8., B.9., F.1. en F.2..
228. De tenuitvoerlegging van de opgelegde geldboete in hoofde van de beklaagden L.S. (1000 euro), V.S. (625 euro) en W.D. (1.500 euro) kan evenwel voor de helft. met uitstel van tenuitvoerlegging worden toegestaan voor de duur van 3 jaar. De beklaagden L.S. , V.S. en W.D. voldoen daartoe aan de wettelijke toepassingsvoorwaarden vermits zij enerzijds in het verleden nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan twaalf maanden — zelfs met uitstel — of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis Strafwetboek en er zich anderzijds geen veroordeling opdringt van straffen met meer dan vijf jaar.
229. De tenuitvoerlegging van de opgelegde geldboete In hoofde van de beklaagden BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C. (2.000 euro) kan evenwel voor de helft met uitstel van tenuitvoerlegging worden toegestaan voor de duur van-à- ra'ar:15e voormelde beklaagden voldoen daartoe bah de wettelijke toepassingsvoorwaarden vermits zij enerzijds in het verleden nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een geldboete van méér dan 24.000 euro - zelfs met uitstel - of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis Strafwetboek en er zich anderzijds geen veroordeling opdringt van straffen met meer dan 120.000 euro.
230. Het beroepen vonnis wordt in die zin gewijzigd dat thans de overschrijding van de redelijke termijn wordt aanvaard en dat de beklaagden L.S., V.S. en W.D. thans bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering niet langer worden veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf en dat de in het beroepen vonnis opgelegde geldboete in hoofde van de beklaagde L.S. , V.S., BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C., GCV A.C. en W.D. thans worden herleid zoals voormeld onder randnummers 220-227 van huidig arrest.

II. L.NOPENS DE VERBEURDVERKLARIG IN HOOFDE VAN DE BEKLAAGDE L.S.

231. Het openbaar ministerie vordert blijkens de inleidende akte 1 schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring op grond van de artikelen 42, 3° en 43bis Strafwetboek van een bedrag van 269.637,34 euro in hoofde van de beklaagde L.S.
232. Voor de berekening van het vermogensvoordeel verwijst het openbaar ministerie naar de stukken 8553-8608 in Karton X van het strafdossier. De sociale inspectie heeft het vermogensvoordeel in hoofde van de beklaagde L.S. berekend, waarbij in een eerste

deel het vermogensvoordeel werd berekend met betrekking tot de Roemeense gelegenheidsarbeiders werkzaam in de champignonpluk (46 werknemers) en in een tweede deel het vermogensvoordeel werd berekend met betrekking tot de Roemeense gelegenheidsarbeiders werkzaam in de verpakkingafdeling (10 werknemers).

II. L.1. HET VERMOGENSVOORDEEL MET BETREKKING TOT DE 46 ROEMEENSE PLUKKERS

233. Voor de berekening van het vermogensvoordeel met betrekking tot de Roemeense gelegenheidsarbeiders werkzaam in de champignonpluk (46 werknemers) werd door de sociale inspectie enerzijds het geldelijk voordeel inzake loon (zijnde het verschil tussen hetgeen de tewerkstelling inzake loon aan de werkgever had gekost indien hij officieel zou hebben gewerkt en hetgeen hij werkelijk heeft betaald) en anderzijds de ontdoken sociale zekerheidsbijdragen (ingevolge niet-Dinnona melding) berekend.

II. L.1.1. Nopens de ontdoken sociale zekerheidsbijdragen

234. In deze merkt het hof op dat de beklaagde L.S. voor de feiten van de tenlastelegging C.3. (niet-Dimona melding) werd vrijgesproken (zie hoger onder randnummers 136-137 van huidig arrest), zodat er in deze geen vermogensvoordeel te verbeuren valt.

II L.1.2. Nopens het loonvoordeel

235. Het hof stelt vast dat de sociale inspectie voor de berekening van het loonvoordeel in deze een vergelijking heeft gemaakt tussen het minimum brutoloon vastgelegd voor de sector (8,09 euro per uur) enerzijds en het gemiddeld uurloon (4 euro tot eind juli 2008 en 5 euro vanaf augustus 2008) vermenigvuldigd met het aantal arbeidsuren uitgaande van een gemiddelde pluk van 19,88 kilogram per ploeglid per uur. Volgens de sociale inspectie bedraagt het totaal loonvoordeel nopens de 46 plukkers 80.312,50 euro.

236. Het hof heeft hoger onder randnummer 79 van huidig arrest zelf een berekening gemaakt van de prijs per kilogram vermenigvuldigd met het gemiddelde aantal kilogram geplukte champignons per buitenlandse werknemer per uur. In deze heeft het hof reeds aangenomen dat de buitenlandse werknemers gemiddeld 27 kilogram champignons per uur konden plukken in plaats van de door de sociale inspectie voorgehouden gemiddelde van 19,88 kilogram per uur en dat de buitenlandse werknemers 0,25 euro per kilogram uitbetaald kregen, zodat de buitenlandse werknemers een brutoloon kregen van 6,75 euro per uur in de plaats van de door de sociale inspectie voorgehouden 4 en/of 5 euro per uur. In die omstandigheden kan de berekening van de sociale inspectie niet stand houden. Bij gebreke aan andere objectieve gegevens in het strafdossier kan er thans geen exacte berekening worden gemaakt van het loonvoordeel, zodat het hof thans rekening houdend met de voormelde aangenomen gegevens (een gemiddelde pluk van 27 kilogram per uur en een uitbetaald brutoloon van 6,75 euro per uur) het — niet meer in het vermogen van de beklaagde L.S. aangetroffen — (vermogens) loonvoordeel naar redelijkheid en billijkheid raamt op 50.000 euro.

II. L.2. HET VERMOGENSVOORDEEL MET BETREKKING TOT DE 10 ROEMEENSE VERPAKKERS

237. Voor de berekening van het vermogensvoordeel met betrekking tot de Roemeense gelegenheidsarbeiders werkzaam in de verpakkingsafdeling (10 werknemers) werd door de sociale inspectie enerzijds het geldelijk voordeel inzake loon (zijnde het verschil tussen hetgeen de tewerkstelling Inzake loon aan de werkgever had gekost indien hij officieel zou hebben gewerkt en het geen hij werkelijk heeft betaald) en anderzijds de ontdoken sociale zekerheidsbijdragen (ingevolge niet-Dimona melding) berekend.

II. L.2.1. Nopens de ontdoken sociale zekerheidsbijdragen

238. In deze merkt het hof op dat de beklaagde L.S. voor de feiten van de tenlastelegging C.4. met uitzondering van C.A. en S.A. (niet- Dimona melding) werd vrijgesproken (zie hoger onder randnummers 136-137 van huidig arrest). Verwijzend naar de berekening van de sociale inspectie, die hier wordt overgenomen, blijkt dat zowel voor C.A. als voor S.A. een bedrag van 492,35 euro aan sociale bijdragen werd ontdoken, waarvan voor elke werknemer een bedrag van 71,90 euro aan bedrijfsvoorheffing in mindering kan worden gebracht (stukken 8603-8604, Karton X strafdossier). Het — niet meer in het vermogen van de beklaagde L.S. aangetroffen — (vermogens)sociale bijdragevoordeel wordt in deze geraamd op 840,90 euro [= (492,35 euro ontdoken sociale zekerheidsbijdrage) — (71,90 euro in mindering te brengen bedrijfsvoorheffing) x 2 werknemers].

II. L.2.2. Nopens het loonvoordeel

239. Het hof stelt vast dat de sociale inspectie voor de berekening van het loonvoordeel in deze een vergelijking heeft gemaakt tussen het minimum brutoloon vastgelegd voor de sector (8,09 euro per uur) enerzijds en het gemiddeld uurloon (3,50 euro v66r februari 2008 en 4 euro vanaf februari 2008) vermenigvuldigd met het aantal arbeids- uren uitgaande van een gemiddelde van 6 arbeidsdagen per week. Volgens de sociale inspectie bedraagt het totaal loonvoordeel nopens de 10 verpakkers 78,658,80 euro.

240. De stelling van de verdediging van de beklaagde L.S. zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "beroepsconclusie" (bladzijde 105) dat de verpakkers evenveel verdienen als de plukkers, wordt door het openbaar ministerie niet (op een aannemelijke wijze) ontzenuwd/weerlegd, zodat het door het hof wordt bijgetreden. Het hof verwijst in deze naar de voormelde motieven onder randnummer 236 van huidig arrest, die hier worden overgenomen en onverkort gelden voor de verpakkers, zodat het hof aanneemt dat ook de verpakkers een uurloon van 6,75 euro per uur uitbetaald kregen in de plaats van de door de sociale inspectie voorgehouden 3,5 en/of 4 euro per uur. In die omstandigheden kan de berekening van de sociale inspectie evenmin stand houden. Bij gebreke aan andere objectieve gegevens in het strafdossier kan er thans geen exacte berekening warden gemaakt van het loonvoordeel, zodat het hof thans rekening houdend met het voormelde aangenomen

gegeven (een uitbetaald brutoloon van 6,75 euro per uur) het — niet meer in het vermogen van de beklaagde L.S. aangetroffen — (vermogens)loonvoordeel naar redelijkheid en billijkheid raamt op 50.000 euro.

II. L.3. HET TOTAAL VERMOGENSVOORDEEL IN HOOFDE VAN DE BEKLAAGDE L.S.

241. Het totaal — niet meer in het vermogen van de beklaagde L.S. aangetroffen — vermogensvoordeel in hoofde van de beklaagde L.S wordt derhalve geraamd 100.840,90 euro, wat thans overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis Strafwetboek voor verbeurdverklaring in aanmerking komt.
242. De motieven van de eerste rechter om de verbeurdverklaring deels te bekleden met de gunst van het uitstel voor de duur van 3 jaar (bladzijden 30 en 40) worden door het hof bijgetreden. De tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring in hoofde van de beklaagde L.S. kan evenwel voor 7/10den (70.588,63 euro) met uitstel van tenuitvoerlegging worden toegestaan voor de duur van 3 jaar, ter uitzondering van 3/10den (30.252,27 euro) effectief. De beklaagde L.S. voldoet daartoe aan de wettelijke toepassingsvoorwaarden zoals voormeld onder randnummer 228 van huidig arrest.

II. M. NOPENS DE OVERIGE BESLISSINGEN IN HOOFDE VAN DE BEKLAAGDEN L.S. , V.S., BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C., GCV A.C. EN W.D.

243. De oordeelkundige beslissingen met betrekking tot de navolgende onderdelen, vervat in de hieronder aangegeven bladzijden van het beroepen vonnis, worden bevestigd:
- a. de ontzetting uit de rechten van artikel 31, 1° Strafwetboek voor de duur van 5 jaar overeenkomstig artikel 433novies, 1° Strafwetboek (bladzijden 41, 43 en 47);
 - b. de opdecimen (bladzijden 39, 40, 42-47);
 - c. de vervangende gevangenisstraf (bladzijden 41, 43 en 47);
 - d. de solidariteitsbijdrage (150,00 euro) (bladzijden 39, 41, 43-48);
 - e. de bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten (51,20 euro) (bladzijden 41-46 en 48);
 - f. het ongegrond verklaren van de vordering van het openbaar ministerie om de beklaagde BVBA E.C. burgerrechtelijk aansprakelijk te verklaren voor de geldboeten waartoe de lasthebbers en aangestelden worden veroordeeld (bladzijden 39 en 48);
 - g. de gerechtskosten in eerste aanleg (bladzijde 49);
 - h. de overtuigingsstukken (bladzijde 49).

244. De beklaagden L.S., V.S., BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C., GCV A.C. en W.D. worden, ten bate van de Staat, hoofdelijk veroordeeld tot de kosten die in graad van hoger beroep aan de zijde van het openbaar ministerie zijn gevallen, zoals hierna aangegeven en begroot.

III. BEOORDELING BURGERLIJKE VORDERING

245. De beslissingen van de eerste rechter nopens de burgerlijke vordering van de burgerlijke partij FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIE- STROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL én de toekenning van een rechtsplegings- vergoeding in eerste aanleg zijn wetmatig en correct. Het hof verwijst naar de pertinente motieven in het beroepen vonnis (bladzijden 37-38) en naar de pertinente middelen en argumenten van de voormelde burgerlijke partij zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04.2016 neergelegde "conclusie in beroep" (bladzijden 29-32), die hier worden overgenomen.
246. De feitelijke argumenten zowel van de verdediging van de beklaagde L.S. zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 21.04,2016 neergelegde "beroeps- conclusie" als van de verdediging van de beklaagden BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C. en GCV A.C. zoals geformuleerd in de ter terechtzitting van 18.02.2016 neergelegde "definitieve beroepsconclusie" bevatten geen redelijke of aanvaardbare elementen die dit hof tot een andere beslissing zouden kunnen dwingen. Het beroepen vonnis wordt in dit opzicht bevestigd.
247. Aan de burgerlijke partij FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIE- STROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL wordt thans een geïndexeerde rechtsplegings- vergoeding in graad van beroep van 780 euro toegekend.
248. In het beroepen vonnis werden de burgerlijke belangen in toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering terecht ambtshalve aangehouden, waarbij de zaak terzake terug naar de eerste rechter wordt verzonden.

OP DEZE GRONDEN,

het hof, rechtdoende op tegenspraak,

met toepassing van de artikelen:

- in de inleidende akte, het beroepen vonnis en hoger in dit arrest aangegeven,
- 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering,
- 41bis Strafwetboek
- 162, 179 en 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15.06.1935 op het taalgebruik in gerechtszaken,
- Artikel 18bis van de wet van 29.06.1964.

Alle andere en strijdige conclusies van de hand wijzend als niet gegrond, verklaart elk hoger beroep ontvankelijk en erover beslissend:

Vult de oorspronkelijke kwalificatie van de feiten van de tenlasteleggingen C.2. tot en met C.4, 0.2, D.3, F.1, F.2, G, H, I, J, K, L en M in de inleidende akte 1 aan zoals voormeld onder randnummer 8 van huidig arrest.

Verbetert in de dagvaarding als dagstelling de vennootschapsvorm van W.D.in die zin dat het gelezen en begrepen dient te worden als "GCV" A.C.

OVER DE STRAFVORDERING

Verklaart de strafvordering lastens L.S. , V.S., BVBA C.L., BVBA C.C., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C., GCV A.C. en W.D. ontvankelijk.

Hervormt het beroepen vonnis, in zoverre:

- de feiten van de tenlasteleggingen A.1. tot en met A.12., BI. tot en met B.5., 6.8, tot en met B.10., C.2. tot en met C.4., 0.2., 0.3., G, H, I, .1, K, I en M in hoofde van L.S. bewezen werden verklaard en deze werd veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van 3 jaar, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 5 jaar ter uitzondering van 1 jaar effectief, én tot een geldboete van 3.000 euro, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 16.500 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3 jaar ter uitzondering van 1.000 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500 euro,
- een bedrag van 269.637,40 euro overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis Strafwetboek verbeurd werd verklaard in het vermogen van L.S., met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3 jaar ter uitzondering van een bedrag van 100.000 euro effectief,
- de feiten van de tenlasteleggingen A.1., A.4., A.6. tot en met A.9., A.12., 8.1. tot en met 8.5., B.8., 13.10., C.4. en D.3. in hoofde van V.S. bewezen werden verklaard en deze werd veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van 15 maanden, met uitstel van tenuitvoerlegging van de duur van 5 jaar ter uitzondering van 6 maanden effectief, én tot een geldboete van 1.250 euro, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 6.875 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3 jaar ter uitzondering van 500 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 2.750 euro,
- de feiten van de tenlasteleggingen A.3., A.4., A.5., A.8. tot en met A.11., B.1. en G bewezen werden verklaard in hoofde van BVBA C.L. en deze werd veroordeeld tot een geldboete van 3.000 euro, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 16.500 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3 jaar ter uitzondering van 1.000 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500 euro,
- BVBA C.C. voor de bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A.8. en A.9, werd veroordeeld tot een geldboete van 3.000 euro, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 16.500 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3

jaar ter uitzondering van 1.000 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500 euro,

- BVBA M.C.B. BVBA (BVBA C.) voor de bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A.1., A.8., A.12. en B.8. werd veroordeeld tot een geldboete van 3.000 euro, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 16.500 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3 jaar ter uitzondering van 1.000 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500 euro,
- de feiten van de tenlasteleggingen A.5., A.6., A.8., A.9., C.2., H, J, I, K, I. en M in hoofde van BVBA E.C. bewezen werden verklaard en deze werd veroordeeld tot een geldboete van 3.000 euro, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 16.500 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3 jaar ter uitzondering van 1.000 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500 euro,
- GCV A.C. voor de bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A.4., A.6., A.7. en B.5. werd veroordeeld tot een geldboete van 3.000 euro, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 16.500 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3 jaar ter uitzondering van 1.000 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500 euro,
- de feiten van de tenlasteleggingen A.3. tot en met A.5., A.8., A.10. tot en met A.12., 8.2., 113., B.6. tot en met 8.9., F.1. en F.2. in hoofde van W.D. bewezen werden verklaard en deze werd veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van 2 jaar, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 5 jaar ter uitzondering van 1 jaar effectief, én tot een geldboete van 2.000 euro, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 11.000 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3 jaar ter uitzondering van 1.000 euro effectief, te verhogen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500 euro.

Opnieuw wijzende desbetreffend:

Wat betreft L.S.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen C.2., C.3., C.4. met uitzondering van C.A. en S.A., D.2., D.3. met uitzondering van C.A. en S.A., H, I wat betreft B.B., K wat betreft B.B., L wat betreft B.B. en M wat betreft B.B. niet bewezen in hoofde van L.S. .

Spreekt L.S. vrij en ontslaat hem dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de feiten omschreven van de voormelde tenlasteleggingen zonder kosten.

Stelt vast dat geen afzonderlijke kosten werden uitgegeven uit hoofde van de tenlasteleggingen waarvoor L.S. vrijgesproken wordt.

Verklaart feiten van de tenlasteleggingen A.1. tot en met A.12., B.1. tot en met B.5., B.8. tot en met B.10., C.4 wat betreft C.A. en S.A., D.3. wat betreft C.A. en S.A., G, I behalve B.B., J, K behalve B.B., L behalve B.B. en M behalve B.B. bewezen in hoofde L.S. .

Veroordeelt L.S. wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen — bij toepassing van artikel 21ter voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering — tot een geldboete van **TWEEDUIZEND EURO**; wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, en aldus gebracht op 11.000 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van drie jaar van de helft van de opgelegde geldboete zodat 1.000 euro effectief verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500 euro.

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis Strafwetboek een bedrag van 100.840,90 euro **verbeurd** in het vermogen van L.S. , met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3 jaar van 7/10den (70.588,63 euro) van de opgelegde verbeurdverklaring zodat 3/10den (30.252,27 euro) effectief blijft.

Bevestigt het beroepen vonnis in alle overige onderdelen en beslissingen lastens L.S. .

Wat betreft V.S.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen C 4. en D.3 niet bewezen in hoofde van V.S.

Spreekt V.S. vrij en ontslaat haar dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de feiten omschreven van de voormelde tenlasteleggingen zonder kosten.

Stelt vast dat geen afzonderlijke kosten werden uitgegeven uit hoofde van de tenlasteleggingen waarvoor V.S. vrijgesproken wordt.

Verklaart feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.4., A.6, tot en met A.9., A.12.1 B.1. tot en met B.5., B.8. en B.10. bewezen in hoofde V.S..

Veroordeelt V.S. wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering - tot een geldboete van **ZESHONDERDVIJFTWINTIG EURO** wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, en aldus gebracht op 3.437,50, euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van **drie jaar** van de helft van de opgelegde geldboete zodat 312,50 euro effectief blijft en aldus gebracht op 1.718,75 euro.

Bevestigt het beroepen vonnis in alle overige onderdelen en beslissingen lastens V.S.

Wat betreft BVBA C.L.

Verklaart de feiten van de tenlastelegging G filet bewezen in hoofde van BVBA C.L.

Spreekt BVBA C.L. vrij en ontslaat haar dienvolgens van rechts- vervolging uit hoofde van de feiten omschreven van de voormelde tenlastelegging zonder kosten.

Stelt vast dat geen afzonderlijke kosten werden uitgegeven uit hoofde van de tenlasteleggingen waarvoor BVBA C.L. vrijgesproken wordt.

Verklaart feiten van de tenlasteleggingen A.3. tot en met A.5., A.8. tot en met A.11. en B.1. bewezen in hoofde BVBA C.L.

Veroordeelt BVBA C.L. wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen — bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering — tot een geldboete van **TWEEDUIZEND EURO**, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, en aldus gebracht op 11.000 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van **drie jaar** van de helft van de opgelegde geldboete zodat 1.000 euro effectief blijft, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500 euro.

Bevestigt het beroepen vonnis in alle overige onderdelen en beslissingen lastens BVBA C.L.

Wat betreft BVBA C.C.

Veroordeelt BVBA C.C. voor de bewezen gebleven feiten van de tenlasteleggingen A.8. en A.9. — bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering — tot een geldboete van **TWEEDUIZEND EURO**, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, en aldus gebracht op 11.000 euro met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van *drie jaar* van de helft van de opgelegde geldboete zodat 1.000 euro effectief blijft, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500 euro.

Bevestigt het beroepen vonnis in alle overige onderdelen en beslissingen lastens BVBA C.C.

Wat betreft BVBA M.C.B. (BVBA C.).

Veroordeelt BVBA M.C.B. (BVBA C.) voor de bewezen gebleven feiten van de tenlasteleggingen A.1., A.8., A.12. en B.8 — bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering tot een geldboete van **TWEEDUIZEND EURO**, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, en aldus gebracht op 11.000 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van **drie jaar** van de helft van de opgelegde geldboete zodat 1.000 euro effectief blijft, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500 euro.

Bevestigt het beroepen vonnis in alle overige onderdelen en beslissingen lastens BVBA M.C.B. (BVBA C.).

Wat betreft BVBA E.C.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen C.2., H, I wat betreft B.B., K wat betreft B.B., L wat betreft B.B. en M wat betreft B.B. niet bewezen in hoofde van BVBA E.C. .

Spreekt BVBA E.C. vrij en ontslaat haar dienvolgens van rechtsvervolgning uit hoofde van de feiten omschreven van de voormelde tenlasteleggingen zonder kosten.

Stelt vast dat geen afzonderlijke kosten werden uitgegeven uit hoofde van de tenlasteleggingen waarvoor BVBA E.C. vrijgesproken wordt.

Verklaart feiten van de tenlasteleggingen A.5., A.6., A.8., A.9., I behalve B.B., J, K behalve B.B., L behalve B.B. en M behalve B.B. bewezen in hoofde BVBA E.C. .

Veroordeelt BVBA E.C. wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen — bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering — tot een geldboete van **TWEEDUIZEND EURO**, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, en aldus gebracht op 11.000 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van **drie jaar** van de helft van de opgelegde geldboete zodat 1.000 euro effectief blijft, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500 euro.

Bevestigt het beroepen vonnis in alle overige onderdelen en beslissingen lastens BVBA E.C. .

Wat betreft BVBA A.C.

Veroordeelt A.C. BVBA voor de bewezen gebleven feiten van de tenlasteleggingen A.4., A.6., A.7. en B.5. — bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering — tot een geldboete van Terigljaa2e2R0 wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, en aldus gebracht op 11.000 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van drie jaar van de helft van de opgelegde geldboete zodat 1.000 euro effectief blijft, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 5.500 euro.

Bevestigt het beroepen vonnis in alle overige onderdelen en beslissingen lastens BVBA A.C.

Wat betreft W.D.

Verklaart de feiten van de tenlastelegging B.7. niet bewezen in hoofde van W.D.

Spreekt W.D. vrij en ontslaat hem dienvolgens van rechtsvervolgning uit hoofde van de feiten omschreven van de voormelde tenlastelegging zonder kosten.

Stelt vast dat geen afzonderlijke kosten werden uitgegeven uit hoofde van de tenlasteleggingen waarvoor W.D. vrijgesproken wordt.

Verklaart feiten van de tenlasteleggingen A.3. tot en met A.5., A.8., A.10. tot en met A.12., B.2., B.3., B.6., B.8, B.9., F.1. en F.2. bewezen in hoofde W.D.

Veroordeelt W.D. wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering — tot een geldboete van **DUIZENDVIJFHONDERDERD EURO**, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, en aldus gebracht op 8.250 euro, er uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van drie jaar van de helft van de opgelegde geldboete zodat 750 euro effectief blijft, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 4.125 euro.

Bevestigt het beroepen vonnis in alle overige onderdelen en beslissingen lastens W.D.

Veroordeelt bovendien L.S., V.S., BVBA C.L., BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA M.C.B. (BVBA C.), BVBA E.C. , GCV A.C. en W.D. hoofdelijk in de kosten van het geding, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in graad van hoger beroep en begroot deze kosten alhier in hun geheel op 446,99 euro.

OVER DE BURGERLIJKE VORDERING

Gelet op de artikelen:

- 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek
- 3 en 4 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering,
- 348 Wetboek van Strafvordering.

Bevestigt het beroepen vonnis.

Kent aan de burgerlijke partij FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL een geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding in graad van beroep toe van 780 euro.

Zendt de zaak terug naar de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, voor de verdere afhandeling van de burgerlijke belangen.

Dit arrest is gewezen door de derde kamer van het Hof van beroep te Gent, samengesteld uit de magistraten die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld:

V. DOOMS (Raadsheer in het Arbeidshof (art.101 al.3 Ger.Wb.))

M. DE LOOF Raadsheer

M. MINNAERT Kamervoorzitter

en op de openbare terechtzitting van **NEGENTIEN JANUARI TWEEDUIZEND EN ZEVENTIEN** uitgesproken door Kamervoorzitter M. Minnaert,

in aanwezigheid van E. Vanhorenbeeck, advocaat-generaal,

(...)